

BONA PAU

PACKS
COPING

Nº. 542 - Any XLVI - MONTUÏRI - ABRIL - 1998

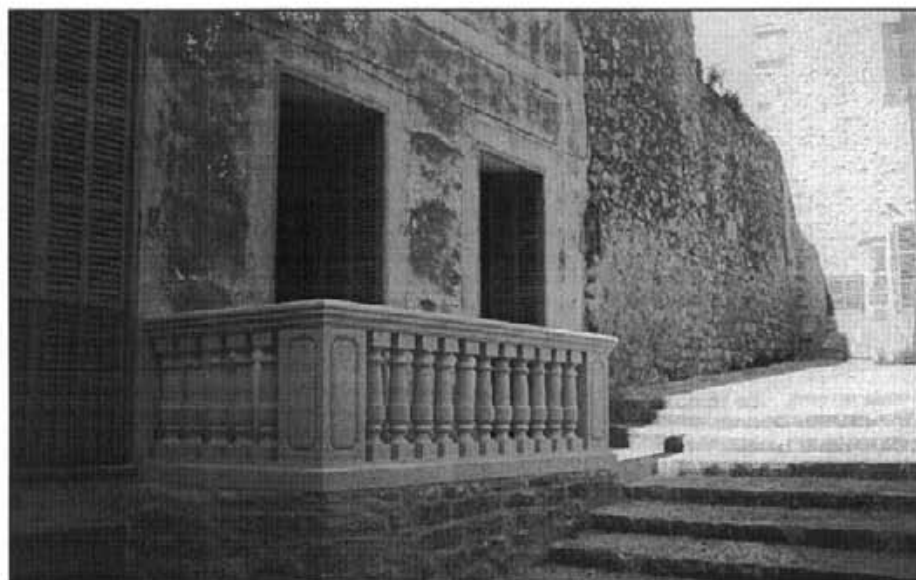
El Molí des Fraret, ara amb capell i aspes, s'aixeca airós com atenta sentinella de Montuïri

**Va morir
l'home més
vell de
Montuïri**

**Convocat
el VII
Concurs
Literari**

**Extens programa
d'actes amb
motiu de la festa
des Puig**

**L'equip de
mini-bàsquet,
campió
de grup**

El lloc conegut pel "Balcó de sa Rectoria" ha estat renovat i notablement millorada la seva estructura amb una elegant balustrada

Va morir l'home més vell

Dia 4 de març passat, inesperadament, deixà d'existir l'home més vell de Montuïri, Jaume Nicolau Servera "Volfand", als 97 anys, que havia nascut dia 11 de febrer de 1901. Des d'aleshores el substitueix Jacint Noguera Martorell "Moio", que va néixer dia 1 de març de 1905. Però continua essent la persona més vella de Montuïri, Margalida Juan Bauzá "Caragola", l'única que queda del 1900, ja que va néixer dia 20 d'octubre d'aquell any.

II Caravana pel Sàhara

Per tal de contribuir a la manutenció dels refugiats sahraus ha tornat començar una campanya de recollida de llaunes de tonyina i sardina promoguda pel Fons Mallorquí de Solidaritat i Cooperació.

BONA PAU Montuïri

Director: Onofre Arbona Miralles

Redactor en cap: Gabriel Gomila Jaume

Redactors i col·laboradors:

Joan Miralles i Monserrat, Catalina Sastre Pericàs, Mateu Rigo Bonet, Guillem Mas Miralles, Miquel Martorell Arbona, Gaspar Soclas Mora, Antoni Mateu Soclas, Onofre Torres Ramis, Melcior Nicolau Jaume, Antoni Mesquida Llinàs, Joan A. Payeras Ramonell, Joan Barceló Cerdà, Catalina Barceló Mayol, Josep Oliver Verd, Rafel Pons Mairata i Felip Munar i Munar.

Administració: Martí Ferrer Sampol

C/ Es Pujol, 5 - 07230 Montuïri - Tlf. 64 66 93

Imprimeix: Tirrena, S.A. Manacor

Depòsit legal: PM 133 - 1958

Nota: Les opinions aparegudes en els articles firmats, sols són atribuïbles als seus autors.

ES GRAONS

Renovació

Molt s'ha parlat del 'Pla Mirall', però ara sembla que per fi han començat les millores promeses. Tal és el cas de la sembra de 26 arbres anant al camp de futbol, l'acabament de la vora via, l'empedrat d'Es Dau, la sembra de 4 moreres a les Escoles, la neteja del cementeri, la pintada de faroles, renovació de 'bombilles'... i després vendrà la resta.

Discordança

Els grandiosos cartells indicadors del 'Pla Mirall' escampats per diferents indrets del poble, rompen, en general, l'estètica del conjunt de la vila. Ja està bé que s'hagin de col·locar a llocs estratègics, però malament que per donar a conèixer aquests obres es faci malbé l'encant harmoniós d'alguns punts atraius.

BREUS

L'Ajuntament estudia abandonar el Consorci d'Aigües

El batle en unes manifestacions fetes als diaris digué que el Consistori estudia la possibilitat que el nostre municipi abandoni el Consorci d'Aigües del Pla, a rel de les contínues queixes dels veïns pel mal servei.

Recital de música

El dilluns 13 d'abril a les 21'30 hores se celebrarà un recital a la Sala Mariana a càrrec del grup de música tradicional "Herbes Dolces". El concert és organitzat pel col·lectiu "De Festa" juntament amb la seva delegació a Montuïri. Així tothom podrà gaudir d'una estona de música autòctona. El recital serà gratuït.

Els Cossiers a la revista "Geo"

La revista "Geo", d'àmbit estatal, dedica l'especial número 1 de 1998 a Mallorca i en el seu interior i a doble pàgina inclou una encisadora fotografia a color dels Cossiers de Montuïri, que dona goig contemplar-la.

Recital poètic de Bernat Cifre

Està previst i confirmat que el proper 8 de maig a les 9 del vespre a la sala d'actes de l'Ajuntament el poeta Bernat Cifre ofereixi un recital poètic titulat "Poesia de Costa i Llobera, poesia pròpia".

El nº 100 de la revista "Ressó"

Amb motiu de l'aparició del núm. 100 de la revista de Campos "Ressó", els propers 24 i 25 d'Abril, allà se celebraran diferents actes culturals i festius, als quals també conviden els "directius, col·laboradors i lectors en general de Bona Pau de Montuïri". Delicadesa que agraïm i de tot cor els encoratjam perquè continuïn aquesta tasca molts d'anys!

Agraïment

Ens han fet arribat la següent nota: "Els familiars de Baltasar Fiol Mayol 'Putxo' volem agrair des d'aquestes pàgines de Bona Pau totes les ajudes rebudes per part de la gent de Montuïri en els penosos moments del passat 8 de febrer. Així com també les mostres d'afecte i suport per part de la gent, les associacions i les institucions del nostre poble al quals restarem sempre reconeguts. Gràcies per tot".

Un impost reprovable

Arreu del poble se senten queixes pel que fa al nou impost del clavegueram, tot tenint en compte que des de fa més de cinquanta anys en general totes les cases vénen utilitzant aquest servei, del qual, des d'aleshores i fins ara, la gent està satisfeta de la millora que un dia va establir el batlle Gaspar Oliver "de Meià".

Durant tots aquests anys no hi havia hagut cap impost per aquest servei i des d'ara i segons acord de l'Ajuntament haurem d'abonar anualment, per cada casa i solar, encara que sense edificar, o comerç o indústria, la quantitat anual de 3.372 pesetes. Això a més de tot quant ja repercuteix sobre el ciutadà tant per aigües netes com per totes les contribucions que carrega la hisenda pública i municipal.

No és estrany que es consideri la imposició d'aquesta nova taxa com un assalt o atrac a la seva economia i el ciutadà montuïrer vegi amb molt de disgust aquesta determinació, tot pensant que si durant més de 50 anys ho han pogut suportar les arques municipals, ara no hi veu motiu suficient per no poder continuar de la mateixa manera. Si, per exemple, s'han d'invertir cents de milions amb motiu del "Pla Mirall", ben bé podrien haver-ne dedicat alguns, de milions, per conservar i fer funcionar adequadament el clavegueram del poble així com ha vingut marxant tos aquests anys anteriors.

Sembla, per altra part i segons manifestacions del batlle en el darrer ple ordinari del consistori municipal, que s'estudiarà abandonar el consorci d'aigües del Pla arran del mal servei que hem de suportar, sobretot pel que fa a les aigües brutes. En són víctimes innocents una bona part dels veïns que habiten a l'est de l'avinguda del Dau, quasi tots els del barri de Sa Corona o per aquell suburbi, així com altra gent de determinats indrets del poble que han de resistir els mals olors i el perill de focus d'infeccions.

A l'Ajuntament li han arribat moltes queixes de veïns pel mal servei que

reben, si bé els regidors de l'oposició amb tota raó expressen que recentment i amb motiu de la instal·lació del clavegueram als pobles que no el tenien, han rebut una compensació econòmica, quan, en canvi, a Montuïri, per disposar ja d'aquesta prestació, no li han arribat doblers, ni tan sols per millorar les deficiències de la vella xarxa de dit clavegueram.

Si no és obligatori —i sembla que no ha és— pertànyer al consorci d'aigües del Pla, farà molt bé l'Ajuntament en abandonar-lo i explotar aquest servei pel seu compte. D'això i sense excepció va semblar que tots el regidors —els de l'equip de govern i els de l'oposició— n'estarien contents. I la gent del poble —essent que es tracta de millorar el servei, de rebaijar impostos i de no fer-los pagar a qui no els utilitza— també ho agrairà.

I encara ho veuria amb més bons ulls si la decisió d'aquest impost sobre el clavegueram es reconsidera a fi que el ciutadà montuïrer pogués continuar utilitzant-lo tal com ho ha vingut fent des de la seva implantació, sense que gravàs directament sobre les seves butxaques.

O. Arbona

Els cartells del "Pla Mirall" col·locats per molts d'indrets, desdient de l'estètica urbana del poble

Dos dits de seny

El futur és de la joventut

És ben sabut que el període de la vida en el qual s'obre una extensa perspectiva per viure és la joventut; tot i que al seu entorn s'hagin pronunciat les més greus equivocacions fins arribar a fer malbé tota una bella perspectiva de viure.

Des del punt de vista dels anys, la joventut significa sols un breu espai de temps, encara que ple d'esperança, perquè aleshores la vida sols ha començat a desenvolupar-se. Sembla que els joves no es poden morir mai i per això han de fer plans per a un llarg temps. En canvi per a les persones d'edat és de poc seny esperar una llarga vida.

D'aquí que la joventut s'ha de desenrotllar atalaïant un immens horitzó i s'ha de preparar per recórrer un llarga i fecunda cursa. Com també s'ha de considerar com un brost o poncella que encara té arreplegades i tendres totes les fulles que la flor prest ha d'ostentar; una flor que una vegada oberta del tot ja no es pot desplegar més del que està. En canvi la poncella pot assolir una més excelsa bellesa o espонера. O, al contrari, frustrar les esperances que d'ella es té.

Pensem que la joventut ostenta interiorment un futur que haurà de produir fruits. En canvi les persones d'edat ja han fet, en general, tot quan podien rendir. D'aquí la dita: "Ja ha fet es lleixiu"

Quantes persones de relleu en el món deuen la seva saviesa a haver començat a brostar en ells, durant la seva joventut, la llavor que portaven i que no malgastaren! És molt possible que el progrés de la humanitat del que avui gaudim sia el resultat d'aquell embrió que va començar a brostar durant la joventut d'unes persones que no es deixaren seduir per una vida qualsevol, còmode, desenfrenada o de llibertinatge.

Salomó

Corpus d'antropònims mallorquins del segle XIV

El *Corpus d'antropònims mallorquins del segle XIV*, de Joan Miralles i Montserrat, doctor i catedràtic de Filologia Catalana i director del Departament de Filologia Catalana i Lingüística General de la Universitat de les Illes Balears (UIB), esdevé una eina no només de caire lingüístic, sinó també de caire antropològic, històric, social i econòmic per a entendre la societat mallorquina del segle XIV.

El llibre l'ha publicat l'Institut d'Estudis Catalans amb la Col·laboració de l'Institut d'Estudis Balearics i la UIB. Es tracta d'una recopilació de totes les llistes conegudes de mallorquins i mallorquines del segle XIV -més de vint mil-, base per a poder estudiar la demografia medieval, les immigracions registrades a Mallorca, l'origen dels repobladors, els orígens genealògics de famílies i llinatges, etc. Fins ara no hi havia documentació tan precisa sobre la comunitat jueva, per exemple, o la població dels esclaus. El professor Miralles a pouat en els

Llibres de Monedatge -on s'enumeraven els pagadors d'aquest impost cada set anys; les llistes d'homes d'armes, susceptibles d'anar a la guerra, que eren tots aquells que tenien entre 16 i 60 anys d'edat i les llistes parroquials. Gràcies a les aportacions del doctor Miralles, deduí que Palma era, a mitjans segle XIV, una petita Jerusalem: tenint en compte que la ciutat tenia al voltant dels 15.000 habitants, a les llistes hi ha identificats més de 1.000 noms jueus. Cal esmentar que a aqueixes no són unes llistes totals de població perquè normalment hi surten els caps de la casa; s'ha de multiplicar, doncs, per 4, 5 o 6. Així, tenim que a Palma hi vivien al voltant dels 4.000 jueus entre un total de 15.000 habitants. I aquests no eren conversos, ni els que posteriorment s'anomenaran "xuetes"; eren jueus amb totes les conseqüències: amb les seves sinagogues, religió, usos, costums, cultura -tenien escoles pròpies i eren estudiosos de la medicina-, gastro-nomia i, fins i tot, llengua. Eren catalano-

parlants, però també empraven mots de l'hebreu antic i, curiosament -segons ens conta l'autor- transcrivien el català que parlaven amb caràcters hebreus. D'aquest estudi també se'n deriva l'enorme estabilitat de la població ja que, encara avui, trobam llinatges característics d'un poble determinat. La gran majoria d'aquests llinatges són de procedència catalana.

Joan Veny diu al pròleg: "Aquesta obra és com la d'un camperol que ha artigit un camp i després l'ha emprimat, binat i terçat abocant-hi tot el seu saber i experiència. Ha deixat la terra a punt de sembrar. Seguiran, doncs, a aquest treball d'arreglada de dades, altres treballs, d'interpretació. Significarà una base segura. Tot fullejant l'original, no he resistit la temptació de prendre unes notes puntuals que poden ser una mostra, minúscula de la utilitat i el bon servei d'aquest corpus documental mallorquí". Indubtablement es tracta de l'eix d'una columna cabdal que representa la recuperació d'un dels aspectes més bàsics i elementals del que som i del que ens anomenam. Tant de bo que brosti esplendorós l'arbre que ha sembrat el professor Joan Miralles.

Felip Munar i Munar

L'estació de servei Ses Jardines i el bar Ses Jardines

Desitgen a tot el poble de Montuïri una bona festa del Dia des Puig i tot l'any de felicitat

La reforma de l'Estatut: Un altre fracàs

La reforma de l'Estatut d'Autonomia, que des de fa mesos es discuteix en el Parlament Balear, a més de deixar-nos una gran sensació de fracàs, als que creim i lluitam per aconseguir una autonomia plena i real, ens ha servit per desemmascarar, una vegada més, la política del Partit Popular. Ja fa quinze anys, el 83, el Partit Popular, aleshores Alianza Popular, es va abstenir quan les Corts general aprovaren l'Estatut d'Autonomia de les Balears, els conservadors trobaven que aquell document, que havia d'esdevenir l'eina política i jurídica de la nostra Comunitat, era excessiu: tota una mostra de l'interès de la dreta de ca nostra pels temes autonòmics.

Han passat tres lustres i les coses no han canviat gaire. A la darrera reunió de la ponència que estudia la reforma de l'Estatut, va quedar ben clar que el PP continua trobant excessiu aquest document i bona mostra n'és que qualsevol modificació del text original, que suposi augmentar el sostre competencial de la

nostra Comunitat, és automàticament aturada pels representants del Partit Popular. El darrer exemple és ben recent: dijous dia 26 de febrer, l'endemà del quinè aniversari de l'aprovació de l'Estatut, els diputats del PP forçaren la retirada de la paraula *nacionalitat* per qualificar la Comunitat de les Illes Balears.

Les conseqüències de no voler ser *nacionalitat històrica*, un terme que recull l'article segon de la Constitució espanyola, són greus i en un futur imprevisibles. Jurídicament aquest terme no té cap valor, però si una Comunitat es defineix com a *nacionalitat històrica*, perquè en té plena consciència, immediatament el tracte que rep des de l'administració central i des d'altres Comunitats Autònomes canvia.

No voler ser *nacionalitat històrica* significa que una vegada més els ciutadans de les Balears quedem condemnats a l'ostracisme autonòmic, tornam a quedar situats en el darrer vagó del procés autonòmic i el més greu de tot és que aquest fet no preocupa gens als diputats del Partit Popular. Per ventura la dreta encara no s'ha demanat com justificà, davant tot un poble, que el Govern Balear no vol assumir totes les competències que permet la legislació constitucional vigent i que s'estima més que les grans decisions, que afecten a la nostra Comunitat, les prenguin a Madrid. Però el pitjor de tot és que, si aquesta reforma tan magre va endavant, els futurs governs que puguem tenir a les Balears tendran les mans fermades per mor de la incompetència i la irresponsabilitat de l'actual majoria de dretes.

Des del PSM-Nacionalistes de Mallorca consideram que les Balears no poden conformar-se amb límits d'autogovern inferiors al que marca la Constitució. Els nacionalistes només defensam una cosa tan senzilla com l'equiparació de la nostra Comunitat a la basca, la catalana o la gallega. Que ens expliqui el Partit Popular perquè no hem de poder gestionar i legislar, des de les Balears, sobre temes tan importants com la Sanitat i la Seguretat Social? Per què hem de renunciar a establir un concert econòmic que ens permeti la gestió de la hisenda pública? Volem que la nostra Comunitat pugui

recaptar i administrar els impostos i cedir-ne a l'Estat la quota pels serveis comuns més la quota de solidaritat amb aquelles Comunitats més desfavorides. Per què no hem de tenir la possibilitat de crear una policia autonòmica, com la que tenen a Canàries...? Per què no ha de desaparèixer l'administració perifèrica i apostar per una administració única, eficaç, pròxima al ciutadà i que acabi amb la duplictat de serveis? Són massa preguntes per a les quals dubtam que el PP tenguí respostes convincents. I això sense parlar del tema lingüístic que ja és escandalós... La proposta que volia introduir el PSM a la reforma de l'Estatut demana, ni més ni pus, que l'equiparació real del català i el castellà, les dues llengües oficials de la nostra Comunitat Autònoma; una proposta que tampoc no va agradar al Partit Popular. El PP considera que ja està bé que el nostre idioma estigui en condicions d'inferioritat en relació al estatut de què ja gaudeix el castellà, una llengua, la salut de la qual no corre cap perill a les Balears.

Però arran de la reforma de l'Estatut, encara hi ha un fet més preocupant: no només no avançam en el procés autonòmic sinó que ens trobam amb una clara recessió... El PP negocia un Estatut a la baixa, el perquè és evident: el Govern Balear refusa tenir capacitat normativa i això repercuteix, directament, en la pèrdua de la qualitat de les competències.

El Govern Balear i el PP tenen la clau per deixar-nos l'herència de ser un país de primera, però ens condemnen a ser una província de tercera. El joc democràtic ens ha dut que el partit més poc autonomista de l'Estat espanyol, hagi estat l'únic que fins ara ha governat aquesta terra, però ha arribat l'hora de passar factura a uns polítics que no han defensat els interessos de les Balears. L'any 99 tenim l'oportunitat de canviar l'estructura política d'aquesta Comunitat: les darreres eleccions autonòmiques ja ens demostraren que la majoria de ciutadans de l'illa de Mallorca es decantava per opcions progressistes: la dreta va haver d'assumir fer oposició al Consell de Mallorca, un cop que els ha costat molt d'encaixar. A les Balears bufen vents de canvi i és responsabilitat de tots el que creim en un futur millor no deixar perdre aquesta oportunitat.

Pere Sampol i Mas

Secretari General del PSM-Nacionalistes de Mallorca

**Club
Estrella**

**Només per
als més grans**

"la Caixa"

La creació artística

Hi ha activitats humanes que estan dirigides a satisfer necessitats bàsiques per sobreviure; com són el proveïment de queviures, d'allotjament, de vestimenta, l'organització politico-social, la procreació, etc.

Les arts, en canvi, no estan dirigides cap a una necessitat tan palpable de la persona.

Es diu que les arts, a diferència de les activitats bàsiques, són un fi en si mateixes. L'art per l'art, "por amor al arte". Què vol dir això?

Les arts tenen el seu sentit. L'activitat artística també respon a una necessitat de l'individu. Tot i que la necessitat artística no sia tan palpable, no per això és menys real, menys vertadera.

La característica principal de la realització artística és la plasmació del "món interior" de la persona. Les persones necessitem expressar, transmetre la nostra vivència interior; sentiments, emocions, anhels, etc.

Les societats canvien. Les cultures se succeeixen una a l'altra. Hi ha, però, unes línies bàsiques del món interior humà que estan presents d'ençà de l'origen de l'home. El naixement i la mort, l'amor i l'odi, l'amistat i l'enemistat, el plaer i el sofriment, l'angoixa i la satisfacció són alguns exemples d'aquestes línies bàsiques.

Una activitat és artística quan el que la realitza hi "posa" part d'ell mateix. Aquesta característica és independent de l'àrea artística i del material concret que s'utilitza en cada cas.

La plasmació, expressió d'interioritat de la creació artística, suposa un "saber fer" per part del creador i una apreciació ben encaminada per part del captador. La casualitat és molt relativa. El "saber fer", la capacitat d'un artista és resultat d'un procés d'autosuperació.

L'art plasma l'interioritat de l'individu. Això no significa, però, que l'art sia independent de la societat.

La vida de les persones té una dimensió individual i una dimensió social. Ambdues són naturals a la persona. La creació artística és individual i social a la vegada. La creació artística és exteriorització i interiorització. L'individu creador influeix socialment i la societat influeix sobre l'artista.

La relació concreta artista-societat depèn de cada cas particular, depèn del model de societat existent en aquell moment i lloc, i depèn també de les característiques particulars de l'artista.

Exemples d'aquesta relació artista-societat són el caire màgic-ritual de les pintures prehistòriques o l'elevadíssima còtització de les obres d'art a l'actualitat.

Jaume Cloquell "Cigala"

Hotel Rural Es Figueras Nou

Es Pati de Montuïri Restaurant

*Diligent servei
Amb totes les comoditats
Acurada atenció al client
Servei de noces i banquets*

Carr. Montuïri-Sant Joan, km. 0'7 • Tlf. 64 67 64 • Montuïri

S'ha dit que...

○ En es primer ple de s'Ajuntament, des passat mes de març, a rel que en Biel Miralles "Xocolater" fes unes observacions a Biel Arbona "Quelet", aquest li va dir (textualment): "Abans del 99 t'hi podràs mirar, dins aquest poble". Aquell, però, no s'ho va creure.

○ Com que per dur a terme ses obres des "Pla Mirall" qualcú s'haurà de molestar —carrers aixecats, pols, voravies intransitables...— ara ja n'hi ha que no ho

veuen amb tan bons ulls.

○ Se senten bastants de queixes pes que fa a la recollida de fems. Ja no sols deixen bosses sense dur-se'n per aquí i per allà, sinó que a vegades són alguns carrers sencers per on no hi passen. I ja n'hi ha que estan indignats.

○ Seria ben convenient que s'Ajuntament posàs ets indicadors corresponents a s'arribada o ben aprop des talaiot de Son Fornés, ja que són molts ets externs i estrangers que en dirigir-se cap allà i quasi en esser-hi, no hi troben. I han de tornar arrera i demanar... o se n'afluixen.

○ Vist s'èxit de ses dues vaquetes que va eregar en Joan Miralles Gomila ara s'ha proposat cercar-ne dues més i fer sa mateixa cosa.

○ Es fasser que varen sembrar damunt es graons sembla que s'ha mort. N'hi ha que diuen que és perquè no l'han regat; des que el sembraren no ha vist ni un poal d'aigua i quasi no ha plogut.

A vegades per plaça se senten a dir moltes coses

○ Un altre accident a sa carretera en es mateix lloc on dia 15 de gener de 1993 va morir na Pereta Fiol "Tarrica", creuant sa carretera de Manacor amb sa de Son Bascós. Aquesta vegada, dia 28 de març, fou en Xesc Fullana "Galiana", si bé va romandre amb diferents fractures. És ben necessari que o bé fassin un pont o que limitin sa velocitat venint de Manacor. De no posar-hi remei hi tornarà haver accidents

○ Es corredors ciclistes montuïrers ja comencen a preparar-se de valent per prendre part a sa XIV edició des Pla de Mallorca, sobretot perquè sa primera etapa, que serà a Montuïri, dia 17 de maig, davant es seus paisans volen i han de quedar bé.

En Xerrim

Glosa

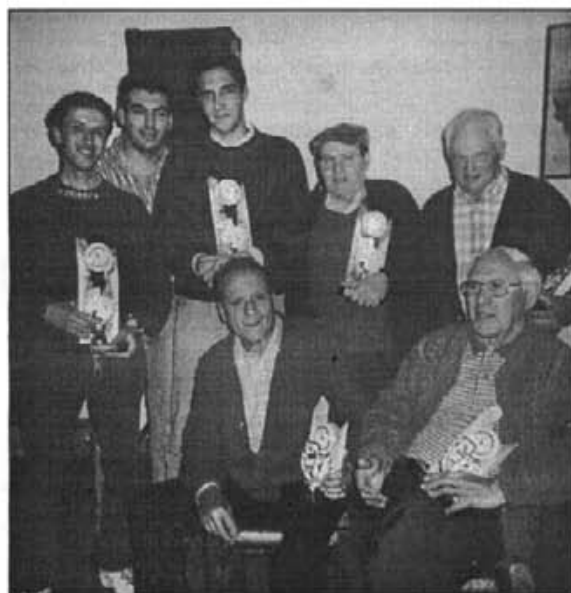
El que serà batle del Puig

Enguany m'han donat s'honor d'esser batle d'aquest dia;
aniré amb alegria
demanant pau i amor.

Aquest dia assenyalat
a la Verge hem de pregar,
i li hem de demanar
bona anyada i bon blat.

Joan Segura

(Amb motiu d'haver-lo designat Batle del "Dia des Puig", l'autor ens ha fet arribar aquesta glosa).

Els guanyadors del XIV Campionat de Truc de Can Pieres, tots gojosos després d'haver rebut els corresponents trofeus. La seva cara no ment. La satisfacció és plena

L'Ajuntament informa

Resum de l'acta de la sessió plenària ordinària celebrada el 12 de març de 1998

Lectura i aprovació d'actes anteriors

El regidor Ginard (PSM) fa constar que la sessió de dia 13 de gener no es pot considerar urgent i Miralles (PSOE) exposa que la considera il·legal. Amb aquestes esmentades observacions foren aprovades per 6 vots a favor (PP) i 5 en contra (PSM i PSOE).

Comunicacions de batlia

Es va donar compte de les següents:

- Una carta de la Parròquia sobre la celebració dels 750 anys de la institució.
- Convocatòria de subvencions Leader II i programa 5B.
- Consorci d'informàtica local (Pla d'actuació per a 1998).
- Mancomunitat del Pla de Mallorca (Sobre recollida de residus sòlids i taxa de fems).
- Consorci d'Aigües (Aplicació de la

taxa de clavegueram).

- Signatura de préstecs per als camins rurals.

- Arranjament de determinats camins rurals (S'estan arranjant per la Cooperativa).

Compte general 1996

Fou aprovat el compte general de l'Ajuntament de 1996 per 6 vots a favor (PP), 4 abstencions (PSM i PSOE) i 1 en contra (Miralles, PSOE).

Mocions del PSOE

A) Sobre desenvolupament de l'article 138.1 de la Constitució Espanyola, sobre la Llei reguladora de les mesures compensatòries de la insularitat.

B) Sobre la rebaixa del 50% de la quota fixa del canon de sanejament.

Una i altra no s'aprovaren per 6 vots en contra (PP) i cinc a favor (PSM i PSOE).

Batle del dia del Puig

Per unanimitat s'aprovà que el batle del dia del Puig de 1998 fos Joan Segura Forteza.

Moció d'urgència

Canviar els percentatges anuals i el tipus corresponent a Plusvàlues

S'aprovà per unanimitat aplicar els impostos mínims sobre les plusvàlues de la següent manera: 1-5 anys, 2.2; 6-10 anys, 2; 11-15 anys, 2.1; 16-20 anys, 2.2. Percentatge: 16%.

Precs i preguntes

(Del PSM)

P- Demana informació sobre el que s'ha de fer a la voravia que hi ha a continuació del Dau.

R- Degut al canvi de les NN SS es preveu una modificació en l'amplària.

P- Demana si l'obra de Gabriel "Brines", del Molí den Gospet, està legalitzada, perquè vol que es legalitzi.

R- Sí.

P- Demana si l'Ajuntament ha cobrat alguna cosa a l'empresa Ferroser per emprar un terreny municipal.

R- Ja s'han traslladat a un altre lloc.

P- Vol saber si els cavallistes que vingueren a la cavalcada de Sant Antoni dinaren a compte de l'Ajuntament.

R- Sí.

P- Demana si es modificarà la senyalització per poder accedir a la carretera del Puig de Sant Miquel.

R- L'Ajuntament ja ho ha demanat.

P- Per què s'han rectificat dos projectes de carreteres que afecten a Montuiri, concretament a Malesherbes i Son Colllet?

R- L'Ajuntament ho ignora.

P- Amb qui té contracte el regent actual del bar?

R- Actualment hi està provisional si bé sembla que s'ha arribat a un acord perquè sia definitiu.

(Del PSOE)

P- Considera absurd una despesa de 2 milions per a un video sobre les obres del Pla Mirall així com també dels impostos de 4 milions en concepte de taxa de clavegueram i inadequades les despeses per asfaltar carreteres.

P- PTEEM de 1996: No s'ha finalitzat

(Continua a la pàgina següent)

Programa de la Festa del Puig - 98

i III Setmana Poliesportiva de Pasqua

10 abril: Divendres Sant

A les 16 h, en Es Revolt, 1ª fase del IV Campionat de tella.

11 abril: Dissabte Sant

A les 16 h, en Es Revolt, tennis i voleibol.
A les 22 h, a la Sala Mariana, el grup de teatre "La Prima Teatre" presentarà l'obra "Tocat des boll" de Joan Mas.

12 abril: Pasqua

A les 17 h, en Es Revolt, Tennis i voleibol 2X2

13 abril: 2ª festa de Pasqua (DIADA DE L'ESPORT PER A LA LLUITA CONTRA EL CÀNCER)

En el poliesportiu Es Revolt

A les 10 h, bàsquet.
A les 11 h, futbol i futbol-7.
A les 11 h, començament de la gran diada de truc.
A les 11'30 h, bàsquet infantil femení.
A les 16 h, bàsquet cadet femení
A les 16 h, futbol-7
A les 16'30 h, judo.

A les 17'30 h, futbol-7

A les 17'30 h, bàsquet sènior femení

A les 21'30, a l'Ajuntament, presentació del VII Concurs Literari i conferència sobre l'Euro.

A les 22 h, a la Sala Mariana, recital "Herbes Dolces".

14 abril: dia des Puig

A les 9 h, a Plaça, lliurament de la vara al batle del Dia del Puig. Seguidament, partida per a la pujada a peu.

A les 10'30 h, final del campionat de tella.

A les 11 h, missa en el Santuari de la Mare de Déu de la Bona Pau. Presidirà i predicarà Mn. Bartomeu Moll Ribas.

A les 12 h, ball de bot amb la banda de música.

A les 12'30 h, ball de terrassa amb l'orquestra Puig (patrocinat pel Restaurant Puig de Sant Miquel).

A les 17 h, en Es Dau, competicions esportives, "Pares contra fills".

A les 20'30 h, a la plaça Major, ball de bot amb la participació de l'Escola de Ball.

Persones Majors

Assemblea de la Federació

El passat 14 de març a Cas Carboner tengué lloc l'assemblea anual de la Federació de Persones Majors de Balears a la qual hi assistí una representació de l'Associació de Montuïri.

Assemblea de Montuïri

L'Associació de Montuïri també va celebrar la seva assemblea anual, el passat 28 de març en el local social. Es va llegir la memòria de secretaria, de les activitats desenvolupades, l'estat de comptes i els projectes per al pròxim exercici.

Les vaquetes, a Ciutat

El parell de vaquetes estirant un carro d'època va participar a Ciutat el 7 de març al "Dia de Balears". Va esser molt admirat. El conduïa Joan Miralles Gomila i en el carro hi anava Miquel Sureda de Son Massià. Ja pensen eregar-ne dues més, de vaquetes.

XIV Campionat de Truc

Durant els tres mesos passats s'ha celebrat a Can Pieres el XIV Campionat de Truc. Hi han participat 21 parelles, totes d'homes. Els tres primers classificats foren: 1ª Rafel Manera "Ros" i Sebastià Cañelles "De Mianes"; 2ª Rafel Nicolau "Calussa" i Llorenç Garcias "De Son Sastre"; 3ª Biel Mayol "Bello" i Joan Fornés "Mora".

L'Ajuntament informa

(Ve de la pàgina anterior)

l'obra de l'escola en dos anys.

R- S'acabarà a l'estiu.

P- Quan es faran les vivendes de protecció oficial?

R- S'han retardat degut a la revisió de les NN SS, però es faran més endavant.

P- Considera que a la biblioteca hi acudeix manco gent que quan estava instal·lada a l'altre local.

R- No és així ja que la clientela varia per temporades. En tot cas es pot deure que ara la gent empra més l'ordinador.

P- Possibilitat que es canviïn els jocs de l'escola, ja que per esser de ferro són perillosos.

R- S'estudiarà.

P- Que hi ha sobre el transport de malalts a l'hospital de Manacor.

R- Hi ha un concurs per cobrir-lo, si bé pel que fa a Montuïri AUMASA té la concessió de la línia.

Els membres de la Junta Directiva presidiren l'assemblea de Persones Majors

Presentació d'un llibre nou de Joan Miralles i Monserrat

Dia 25 d'abril, dissabte, a les 21'30 h. a la sala d'actes de l'Ajuntament tindrà lloc la presentació d'un nou llibre, titulat "Història i Cultura Popular" del que n'és autor el montuïrer Joan Miralles i Monserrat. Intervindrà Damià Ferrà i Pons, Diputat del Parlament Balear, l'autor en farà un comentari i el batlle tancarà l'acte.

La Coral Mont-Lliri

Hem pogut saber que a rel de l'accidentada mort del director de la Coral Mont-Lliri, el substituirà provisionalment i per un temps limitat el que ho és de la Coral de Porreres, Sebastià Melià.

Es preveu, també segons notícies, que en un futur ho sigui una persona de Montuïri.

Presentació de la Convocatòria del VII Concurs Literari

Dia 13 d'abril a les 21'30 h.

A la sala d'actes de l'Ajuntament

- 1) Presentació de la convocatòria.
- 2) Comentari al llibre del VI Concurs.
- 3) Entrega d'un Premi d'Investigació 1997.
- 4) Conferència sobre l'Euro.
- 5) Clausura de l'acte pel Director General de Cultura del Govern Balear.

Manera
MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

**FABRICACIÓ
DE
BALUSTRADA**

Magatzem i Oficina:
Cart. Manacor, km. 28'5

Tlf. Magatzem: 64 67 44
" " : 64 60 95
" Particular : 64 61 73

07230 Montuïri (Mallorca)

RECORDA: TOTES LES EMERGÈNCIES EN UN MATEIX TELÈFON.

ACCIDENT DE TRÀNSIT,
INCENDI FORESTAL,
COR, INGRÉS URGENT
L'HOSPITAL, ROBA,
ATACAMENT, VIOLACIÓ,
ACCIDENT DOMÈSTIC,
INCENDI, NAUFRAGI,
PARTS, ESFONDRA-
MENT, ESCÀNDOL PÚBLIC,
DE DOMICILI, AS-
TORRENTADA, IN-
EXPLOSIÓ DE GAS,
LABORAL, TEMPESTAT,
LLAMPS, ROBATORI,
MUNTANYENC, ACCIDENT
ORTIU, RESCAT MARÍ-
TÍM AERI, AGRESSIÓ,
AMENÇA, BREGA,
APAREGUT,
GADA

112
UUDOS
TELÈFON D'EMERGÈNCIA

ACCIDENT DE TRÀNSIT,
INCENDI FORESTAL, ATAC DE
COR, INGRÉS URGENT A
L'HOSPITAL, ROBATORI,
ATACAMENT, VIOLACIÓ,
ACCIDENT DOMÈSTIC, SUICIDI,
NAUFRAGI, PARTS, ESFONDRA-
MENT, ESCÀNDOL PÚBLIC, VIOLACIÓ
DE DOMICILI, ASSASSINAT,
TORRENTADA, INCENDI, EXPLOSIÓ,
LABORAL, TEMPESTAT, LLAMPS,
ROBATORI, RESCAT MARÍ-
TÍM AERI, AGRESSIÓ, AMENÇA,
BREGA, APAREGUT, GADA

112
UUDOS
TELÈFON D'EMERGÈNCIA

LES 24 HORES DEL DIA
GRATUÏT I MULTILINGÜE

GOVERN BALEAR

Conselleria de la Funció Pública i Interior

Antoni Gomila Jaume, Administrador de la Correduria d'Assegurances Gomila

La seva empresa patrocina el primer premi del Concurs de Conte Curt Sant Bartomeu
Està previst que enguany la dotació del primer premi arribi a 120.000 pessetes

Es ben conegut a Montuïri com també ho és pels assidus lectors de Bona Pau, ja que a Antoni Gomila Jaume se l'ha de considerar com un dels millors col·laboradors de la nostra revista. Ens ha recolzat literàriament, amb articles esporàdics sobre assegurances, pensions, economia..., econòmicament inserint anuncis de la seva correduria, moralment, ajudant-nos en els moments difícils i ja recentment amb el patrocini dels premis literaris del Concurs de Conte Curt Sant Bartomeu amb una sucrosa quantitat, si bé aquest darrer caire es pot apreciar com una col·laboració que repercuteix a tot el poble, d'una manera particular en l'aspecte cultural.

— Com va sorgir, Toni, la idea que una empresa privada, com la vostra, patrocini un concurs literari en col·laboració amb l'Ajuntament de Montuïri?

— Com empresaris estam convençuts de la necessitat de col·laboració entre la cosa pública i la privada. Per aquest motiu vàrem firmar un conveni de col·laboració amb l'Ajuntament.

— Suposa per a la vostra entitat una despesa molt grossa el patrocini del primer premi i de l'edició del llibre que publica les obres premiades?

— Pel tamany de la nostra empresa i pel seu caràcter familiar amb els que hi treballam, la dotació del primer premi i l'edició del llibre suposa un esforç econòmic important, però volem col·laborar amb el progrés cultural de les persones.

— La vostra correduria té obertes oficines a altres indrets de l'illa. Per quin motiu decidíreu patrocinar un concurs literari a Montuïri i no a altres llocs?

— Hem de considerar, en primer lloc, que nosaltres som de Montuïri i tenim persones de Montuïri que fan feina a la Correduria. I en segon lloc, Montuïri fou el primer poble on obrírem oficina.

— Compta la vostra empresa amb

una partida específica dirigida a la promoció cultural?

— Sí. Nosaltres, cada any, quan elaboram els pressuposts, dediquem una partida al capítol socio-cultural per tal de facilitar el camí a persones que tinguin una inquietud en aquest camp.

— A qui van destinats els exemplars que heu editat del llibre que recull les obres premiades?

— Els enviam als instituts i biblioteques de Mallorca, a la Fundació Bartomeu March, a la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, a la Universitat de les Illes Balears, a les biblioteques catalanes i valencianes i a la Federació de Directors de Cinema Català.

— De qui són els drets de publicació del llibre?

— Segon les bases del Concurs, corresponen a l'Ajuntament.

— Pensau augmentar el primer premi que actualment és de cent mil pessetes?

— Degut a l'augment que ha sofert el nivell de vida durant les tres anys que duim patrocinant el primer premi, exis-

teix la possibilitat d'augmentar-lo a 120.000 pessetes per al pròxim concurs, però encara no ho hem comunicat als col·laboradors.

— Us agraeix el públic, en general, l'aportació que la vostra empresa fa en aquest sentit?

— Sí. La gent que confia les assegurances mitjançant la nostra Correduria, ens participa la seva satisfacció quan ve a les nostres oficines i fins i tot molts comenten que les empreses haurien de col·laborar més en els camps de la investigació i socio-cultural. No podem oblidar que el progrés es degut a la col·laboració de les empreses dels nostres avantpassats.

— Quin ressò té la publicació d'un llibre dins l'àmbit comercial que envolta la vostra empresa?

— La veritat és que molt poc, degut que l'aspecte comercial té un canal propi de divulgació, però nosaltres ho comptabilitzam com a manco benefici i despesa per col·laborar en els temes culturals.

— Introduiríeu algunes variacions en la convocatòria i difusió del concurs?

— Enguany ho participarem a tots els mitjans de comunicació juntament amb les bases. I a l'acte oficial de convocatòria del concurs per a l'any 1998 a més de presentar el llibre del concurs de l'any 1997, hi haurà una xerrada sobre l'Euro.

— Quina valoració feis de la qualitat dels textos premiats l'any 1997?

— Molt bona. Ens han arribat notícies en aquest sentit, la qual cosa ens omple de satisfacció i orgull degut al gran esforç que fan els organitzadors i el jurat en la qualitat de les obres. Prova d'això és que l'any 1996 no es varen publicar les obres degut que dos premis es varen declarar deserts.

Esperem i desitgem que aquest patrocini duri molts d'anys.

O. Arbona

Gloses

La "despedida" d'en "Parri"

A Onofre Arbona

Si per cas s'estrevenia
que em cercassis pes carrer
a Ca n'Aloi no hi seré
— ni mai més en tot el dia.
Jo som en Miquel "Parri"
glosador de Montuïri
a qui la mort no perdona.
Ses gloses ja s'ha 'cabat
estic a ses portes del cel:
a n'en Nofre i companyia
vos dic "adiós" per a sempre.

A la família

Estic a ses portes del cel
Puríssima Mare del Bon Jesús
ajudau-me per a sempre
que me'n vaig a un altre temple
no m'oblidau per a sempre
que aquí tenc un exemple:
la mare des meus fillets.
Amb ella per a sempre
mare de los meus corets
que m'han servit per a sempre.
"Adiós" al-lotets, sabeu
on me trobareu per sempre
gràcies a la meua casa,
casa meua i del Bon Jesús.

A la Mare de Déu de la Bona Pau

Verge de la Bona Pau
disculpau-me per a sempre
vos recordaré per sempre
a on m'hauran enterrat;
dins una casa ben nova
tapat de flors i llàgrimes;
jo me'n vaig ben conformat
"adiós" Mare de la Bona Pau.

Als meus amics

Jo som en Miquel "Parri"
glosador de Montuïri;
lo que m'es m'ha dat martiri
no poder venir a Montuïri
a "despedir" es meus amics;
a tots vos dic "adiós"
i que a la santa Glòria
mos hi vegem tots plegats.

Miquel Massanet "Parri"

Nota.— Els nostres lectors compren-
dran que quan un veu un home, com en
"Parri", que està a les portes de la mort i
té 87 anys, que es vol acomiadar d'uns i
altres, no és estrany que, encara que hagi
estat glosador, les gloses no li surtin així
com ell havia sabut fer-les tota la vida.
Unes gloses, les darreres, escrites per la
seua néta perquè ens les fes arribar. I
d'aquesta manera les hem transcrites.

O. Arbona

Gloses sobre el mal i el bé

Per què serveix una maça. Per clavar
una estaca, pes descloscar els llegums,
entre altres coses. En Sion Nicolau us ho
pot dir més bé que jo; segur que l'ha
emprada per estacar la cabra de ca seva,
quan en tenien a Son Pujol.

Totes les masses fan mal
et poden matar d'un cop,
saber massa, és com la sal,
però és més mal saber poc,
no saber és un dogal.

La ignorància i la misèria
és causa de molts de mals,
en tota la perifèria,
tant xinesos o esquimals,
espanyols o de Sibèria.

Si parlam d'esclavitud
o dels infants maltractats
que els falta pa i salut,
pens en els avantpassats
que en la misèria han viscut.

Pobres infants que fan feina,
tant els d'ara com d'abans;
ma mare abans dels set anys
ja li donaren una eina
com a tots els seus germans.

Fins ara, fa cinquanta anys,
Espanya era un tercer món;
maltractaven els infants
pegant sense mirar a on,
amb garrot o amb les mans.

Ara ja no passa així,
es tracta més bé l'infant,
els qui viuen per aquí...
perquè encara sentim dir
cosetes de tant en tant.

Però on no hi ha consol
és en terra que tremola,
deixant tot sembrat de dol,
la guerra que res perdona
ha apagat la llum del sol.

Això és que hi ha massa gent
que no pensa amb el seu cap,
perquè el tenen dominat
per la veu del més potent,
diners i forces d'Estat.

Pensem que tot ho feim bé,
no empram el cap ni el cor;
l'aigua no omplirà el paner;
dóna almoïna sense por,
el teu germà ho ha mester.

Si tu ets bon cristià
i fas el que jo te dic,
Déu a tu te donarà
per viure, no per ser ric,
i així ja prou n'hi ha.

Antònia Adrover

Aclaració

A la darrera edició de **Bona Pau** no
va sortir així com pertocava la primera
estrofa del meu poema sobre estimació
de la nostra llengua. Havia de dir així:

No estic a favor ni en contra
del qui parla el català;
m'agrada el castellà,
però em va més bé parlar
tal com es parla a Mallorca.

A. Adrover

Super Montuïri
.....
Extens assortit
.....

Gran varietat de productes d'alimentació

Peix congelat • Carnisseria

Xarcuteria • Fruita i verdura

"Panaderia" • Pastisseria • Rebosteria

Servei a domicili

C/ Es Dau s/n

Tlf. 64 67 60

Montuïri

Joan Marimón Pizà "Pavora", un home polivalent

Ha fet d'escolanet, conductor de camions, d'autocars; ha tocat a varies bandes de música, fou la "dama" dels cossiars i responsable de projecció del cinema de Ca n'Aloi

Com certes persones a les que hem entrevistat amb anterioritat, en Joan Marimón Pizà ha intervengut activament en diverses diligències on el principal beneficiat era el poble. Compaginà varies tasques a la vegada essent el cap de cabina de projecció del cinema de Ca n'Aloi durant uns 15 anys. Al mateix temps ballava amb els cossiars i tocava a la Banda de Música.

És expressiu i exposa el que conta amb un cert èmfasi. Quan parla de música, s'entusiasma. El nostre interlocutor pertany a la generació dels joves dels anys 40, quan procuraven oblidar les dificultats davant la pantalla del "Cine Royal" o fent "marilles" els vespres dins el cafè. Una època d'avenir dubtós, un futur carregat d'esperança. Va néixer el 25 de juny de 1926 a Montuïri. Als 31 anys es casà amb Sebastiana Miralles Ribas. Té tres filles casades, dues nêtes i un nê.

– Quins records guardes de la teva infància, Joan?

Torç un poc el coll abans de contestar.

– Crec que la meua infància, fins que vaig tenir edat per fer feina, fou una còpia més o manco de la històrica de gairebé tots els nins del poble: A l'escola de Ca Ses Monges fins als 7 anys, en què feiem la Primera Comunió. Després els meus pares em posaren a classe amb el vicari Munar. També vaig ésser escolanet. Per cert...

Fa una petita pausa abans de continuar.

– Quan feia d'escolanet –continua– guanyava vuit pessetes al mes, la mateixa quantitat que pagava per anar a classe amb el vicari Munar, amb qui hi vaig anar uns quants d'anys. En deixar de ser escolanet el meu pare em posà a l'Escola Pública. Amb el vicari Munar quan havíem acabat les classes els horabaixes, un grup d'alumnes quedàvem a confeccionar la revista escolar "Alborada", que sortia mensualment.

– Recordes els qui integraven el grup de col·laboradors d'"Alborada"?

– Tots ajudàvem. Els més grans eren els qui hi posaven més, diríem, de la seva part. Només en record uns quants, entre ells en Joan Mayol "Matxó", l'ajudant del vicari Munar, un jove molt intel·ligent,

que també ens donava classes, en Biel de "Meià", en Joan de Son Toni Coll...

Fent una sinopsi ràpida del temps que passà treballant i amb altres ocupacions des dels 14 anys, direm que abans de casar-se transportà terra des del "Tejar Toledo" (Vilafranca) a Palma, amb el camió d'en Joan "Pelós". Després amb "Autocars Noel" (10 anys) guanyava 325 pessetes setmanals i les propines. Llavors es canvià a "Autocars Melià" (4 anys) i finalment es va col·locar a l'empresa Llompart, que feia la ruta diària Palma-Valldemossa-Deià-Sóller (10 anys, mínim). I amb aquesta empresa es jubilà.

– Al llarg dels anys t'hem vist embolicat amb unes quantes activitats de tipus cultural. Comencem per la música: com t'hi vares iniciar?

– Sí –ens diu el nostre interlocutor somrient–, això ve d'enrere. Des de molt jove jo tenia ganes de presentar-me voluntari al "Tren Automòvil". El meu pare m'ho llevà del cap, però temps després em preguntà: "No t'agradaria incorporar-te i tocar amb la banda del Regiment?" allò em despertà alguna cosa dins mi. Sí, li vaig dir entusiasmat. "Idò anit anirem a parlar amb mestre Rafel "Putxo" i t'ensenyarà solfeig", em digué. El meu pare era músic i entre les classes de mestre Rafel i la seva ajuda prest vaig poder tocar un instrument.

– Però a tu t'agrada la música o ho feies per obligació?

– Et diré: com tots els joves sentia que em mancava alguna cosa. Tenia un buit dins mi. La música omplí aquest buit. Estudiava música sempre que podia, dins el carro, al camp, a Ca nostra... sempre que podia tenia els papers a les mans. Vaig arribar a valorar la música i a estimar-la. El meu pare em solia dir: "Saps que diumenge hi ha un concert per TV-2." No me'n perdia cap. Ell m'ajudava molt. A Ca nostra arribàrem a ser tres els qui tocàvem a la banda de Montuïri: el meu pare, el germà Bernat i jo.

– Ens has dit abans que t'iniciàres a la música per ingressar a l'exèrcit: arribares a incorporar-te?

– L'any 1946 m'incorporava voluntari al servei militar com "educando" de la banda del Regiment.

– Com era la vida com "educando" de la banda del Regiment?

– Durant mesos i mesos em llevaren la son. El matí, molt prest, jo tocava el bombardí, i donava lliçons amb un brigada. D'ell passava amb un altre suboficial durant una hora. Seguidament assejava amb la Banda. Més tard, altra volta amb el brigada... fins que poc a poc els dies i la voluntat començaren a posar-se d'acord i obeir. Era dur, no em podia girar darrere d'ocupat que estava.

– Arribares a formar part de la banda del Regiment?

– Clar que sí! Et contaré un cas: a la Banda érem dos bombardins, el Brigada que era el primer i després jo. Es llicencià el Brigada i ja no acudí a al pròxim assaig general. Ens dirigia el suplent del director. En un moment determinat hi va haver un disconcert i s'aturà l'audició. El director, que estava dins la mateixa sala, vingué de cop i enfadat amb un cop tomà un faristol demanant que passava. Senzillament: mancava el primer bombardí. Aleshores dirigint-se a mi i amb cara de poc amics em digué: "a la pròxima actuació vostè ha de suplir el brigada". Em vaig assustar. Haver d'aprendre'm els papers del primer bombardí amb un temps determinat, era difícil. Jo era un

(Continua a la pàgina següent)

(Ve de la pàgina anterior)

simple soldat. Preocupat estudiava dia i nit fins que vengué el dia de l'actuació oficial... Sortí bé. Poc temps després m'ascendiren a "cabo" i vaig acabar el servei com a músic de tercera.

– A quantes bandes has tocat?

– Sempre vaig estar a la banda del Regiment i quan podia venia a assajar i tocar amb la banda de Montuiri.

– Però... si no anam equivocats, també has intervingut amb altres bandes de poble. Com fou això?

– Així és. M'explicaré: el meu pare era molt amic del director de la banda Santa Cecília de Porreres. Aquest li va demanar per favor si podia anar a tocar amb la seva banda. Hi vaig tocar dos anys, però estant de xofer sempre que podia venia a tocar amb la banda del nostre poble.

– Així i tot et vèiem molt poc.

– És ver. Passa que vaig conèixer en Biel Bauzà d'Alcúdia i em demanà per anar a Alcúdia, que era necessari. Hi vaig anar quatre anys. Aquí uns amics em suplicaren per anar a la d'Inca. Au, idè, cap a Inca!. Comesa que alternava amb la banda d'Alcúdia. Amb ells, tres anys. Fins que em cridaren a la Banda de Manacor on hi vaig estar uns sis anys. A la fi el novembre del 97, estant ingressat a Son Dureta ho vaig deixar definitivament.

– Canviem de tema: què ens pots dir del teu pas formant part dels cossiars?

– Fou una època feliç, en aquest temps jo tocava amb la banda de Montuiri i no et dic la feina que tenia per les festes de Sant Bartomeu, però era jove i fruïa amb aquestes activitats.

– Quant de temps actuaves amb els cossiars?

– Almanco durant 7 anys, i sempre vaig esser la dama.

– Com fou que passares a ser el responsable de la cabina de projecció del "Cine Royal"?

– A ca meva tenien una gran amistat amb la família de Ca n'Aloi. Jo pujava i davallava del cinema i de la cabina de projecció quan volia, amb tota llibertat. Abans dels 14 anys ajudava a manipular els aparells de projecció. Amb en Damià "Carreró" ens ocupàrem durant anys de la cabina. Quan en Damià ho deixà en Joan Aloi em féu responsable de les màquines. Durant bastants d'anys vaig esser el que es diu avui cap de cabina.

C.P. Joan Mas i Verd
Montuiri - Curs 1997-98

2^{on} Cicle - 3^{on} Nivell ; Mestra: Jerònia Oliver Rotger

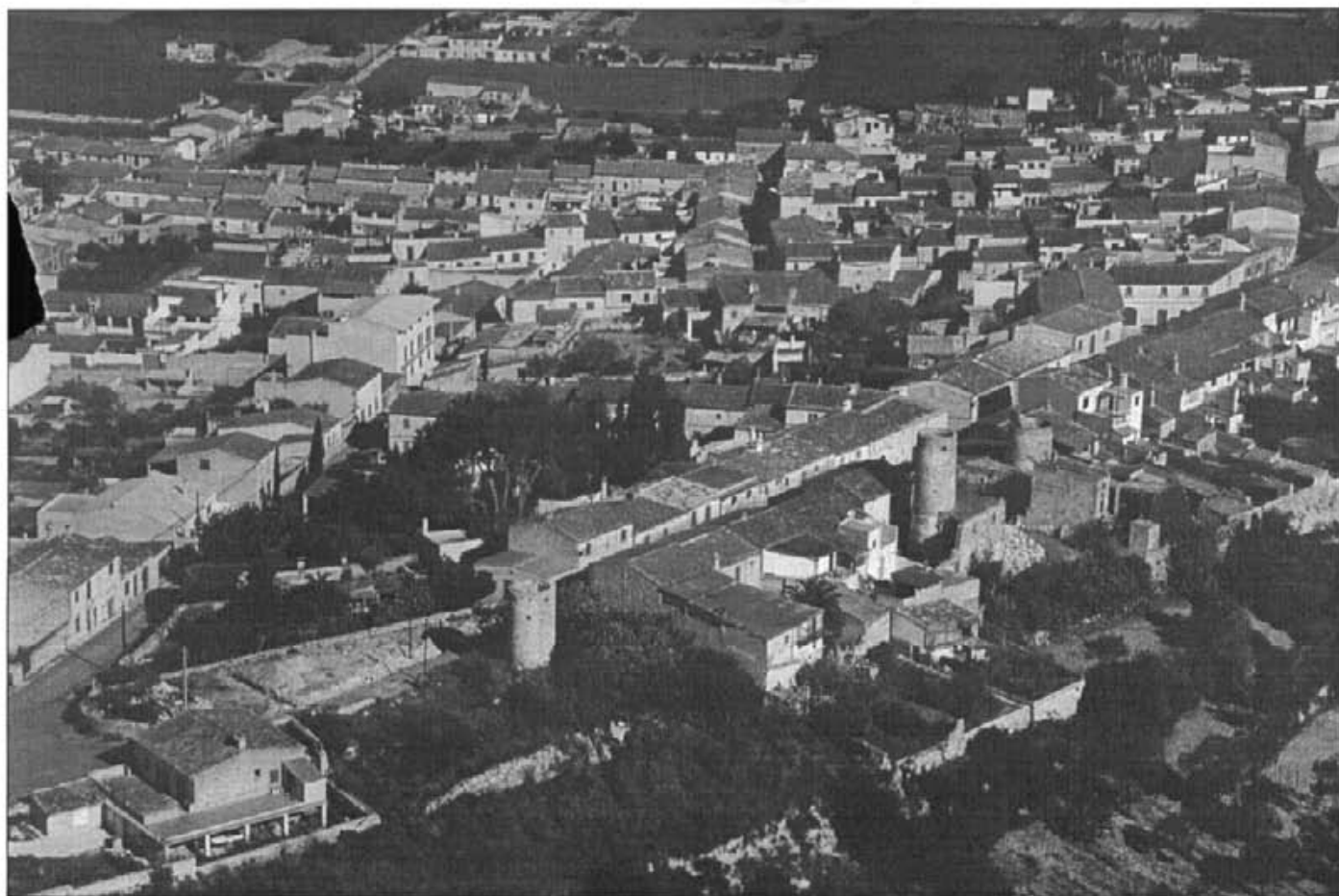
Alumnes: (De dalt a baix i d'esquerra a dreta) (1ª fila): Elionor Servera Oliver, Pere Fullana Moll, Margalida Aloy Morey, Maria Joana Mayol Rigo, Joana Mayol Socias. (2ª fila): Eugènia De Stuers Santoro, Maria Antònia Ribas Moragues, Joan Antoni Solier Costa, Joan Pau Oliver Sastre, Bernat Fiol Janer, Joan Andreu Coronado González (3ª fila) Maria Estarellas Ribas, Isabel Vila Jiménez, Pep Biel Oliver Gallard, Joan Martí González Bordas, Josep Cerdà Cerdà, Yolanda Mesquida Vidal i Antònia Ribas Martorell

C.P. Joan Mas i Verd
Montuiri - Curs 1997-98

2^{on} Cicle - 4^{on} Nivell; Mestra: Àgueda Palliser Truyols

Alumnes: (De dalt a baix i d'esquerra a dreta) (1ª fila): Iñaki Guichandut Crende, Llorenç Miralles Martorell, Maria Jesús Carralero Rodríguez, Josep Tugores Fornés, Miquel Tous Verger i Ricardo Negreira Perelló. (2ª fila) Sílvia Barceló Arbona, Ana Maria Matas Ruiz, Elena Pomar Relucio, Miquel Mairata Bauzà, Joan Gabriel Arbona Fornés i Miquel Fancesc Coll Estarellas.

En aquesta foto veim en primer terme tota la part del Molinar i al fons, els voltants del Moli den Gispert i fins al pes dels porcs

– Recordes algun incident important?

– No. Però record un detall interessant. Dins el quartet encara es conservava com una relíquia la maneta amb la què rodaven a mà per a la projecció de les pel·lícules al principi del cinema.

– Quines eren per a tu les més interessants?

– Les musicals. Record perfectament la parella formada per Jeanette Mc Donald i Nelson Eddi, na Marta Eggerth, en Mario Lanuza... dins unes cintes musicals extraordinàries, com foren també les de la UFA, "Vuelan mis canciones", "Guerra de Valses"...

– Com passes els diumenges?

– Entre altres coses els dissabtes i diumenges no em perd els concerts de TV-2.

– Quin tipus de música és el que més t'agrada?

– Especialment la sarsuela, però m'entusiasma la música d'en Glen Miller.

– Què opines de la sensibilitat musical dels joves d'avui?

Pensa uns moments abans de contestar.

– No puc opinar. És un temps i una

música diferent de la del meu temps i els joves d'avui no són els de llavors.

– Com veus les activitats culturals dins el nostre poble?

Quan torç el coll aquesta vegada, amb la cara que posa ja ho ha dit tot. Però contesta.

– Jo diria per començar: massa futbol. Hi ha d'haver futbol i altres esports, com és natural, i comprenc que n'hi haurà que no estaran d'acord amb la meua opinió, però... mira: en un dels meus viatges vaig anar a Àustria. Pels carrers d'una de les ciutats que visitarem, el que vèiem eren al·lots i nins amb un instrument davall el braç, que anaven o venien de classe. Aquí seria agradable veure-ho. Montuïri sempre ha estat un poble que estima la música. Si m'ho permetis et diré que ara hi ha una oportunitat per demostrar-ho. El cor parroquial i la coral "Mont-Lliri" han quedat orfes amb la desaparició del seu director Baltasar Fiol. Jo animaria els montuïrers que es presentassin a formar part en algun d'aquests dos conjunts. Amb ells podríem donar una nota de cultura musical. Respecte al que dic d'en Baltasar, m'havia

demanat unes quantes vegades que formàs part d'aquests grups musicals. Fa uns quants mesos m'hi he incorporat.

– En deixam constància. Per acabar una pregunta breu: Podries dir-nos algunes de les característiques que diferencien el món de la teva joventut amb la joventut del temps actual?

– Un temps teníem poques coses –diu amb un somriure que no li passa més enllà de les dents–; no teníem res per divertir-nos; però amb aquest no res ens divertíem sense gastar. Avui és un altre temps, un altre tipus de festa i mode de ser. Es fa tot a base de doblers.

És l'eterna història. La nostàlgia del passat amb el xoc frontal del present. El resultat és un sentiment més fort d'enyorança i un estupor per certs comportaments en els temps actuals, que tot mesclat produeixen una sensació estranya i difícil d'explicar. Els qui arriben a la frontera del temps sofreixen –sofrim– generalment aquestes ensopagades. El nostre amic no n'ha estat una excepció.

Miquel Martorell Arbona

LA FOTO DE MITJAN SEGLE

Rebuda inesperada

En el mes de juny de 1951 va morir el rector Gori quan aleshores era vicari don Bernat Martorell. Però poc temps després aquest fou nomenat rector a Montuïri per substituir-lo i el poble i sense que don Bernat ho sabés, li va organitzar una rebuda en uns dies que aquest era a Ciutat. Per plaça s'escampà murta, es col·locaren pins, a la casa de la vila onejava la bandera espanyola i la llarga comitiva estava encapçalada per quasi totes les motos del poble. Ben xalests, els dos "motoristes que conduïen les dues motos del capdavant eren l'amo en Llorenç "Roig" i en Miquel Font de "Ca sa Porrerenca".

Records d'infantesa

En temps del vicari Munar

Devers l'any 1924 érem una vintena d'al·lots montuïrers que anàvem a Cura amb els frares per aprendre lletra. Allà hi estàvem interns i a la nostra manera ens divertíem molt. D'aquests, un poc més de la meitat, al cap de dos o tres anys, anàrem també amb els mateixos frares fanciscans a Lluçmajor i un any després ja sols fórem cinc de la vila els qui continuàrem a la Porciúncula els estudis. Tot això amb la finalitat de veure si algun de nosaltres es prepararia per ésser frare. Encara record que estant a la Porciúncula vengué a veure'm el tio Mateu, casat amb un dona txeca, la tia Rosa. Aquest matrimoni tenia molt d'interès que anàs amb ells a Nova York,

però la meua família s'hi va oposar i en el meu lloc hi va anar en Pere "Pit", fill del tio Rafel.

Amb el temps, devia ser el 1930, vaig tornar de la Porciúncula, en un temps en que el vicari Munar feia classe a la Sala Mariana a una quarantena d'al·lots, de totes les edats, des dels que no sabien res fins als que estaven per acabar. I com que jo, juntament amb en Joan Mateu "de Meià", ja sabíem més lletra que la resta, ens manava que li ajudàssim, sobretot ensenyant als més endarrerits.

Mentrestant, el 1930, 1931 i 1932 férem els tres primers cursos de Batxiller, en Joan "de Meià" i jo. El mateix vicari

Munar ens donava classes i anàvem a l'Institut Ramon Llull a examinar-nos. Quan sortíem a passejar pels voltants de Montuïri, era molt freqüent que el vicari Munar ens fes preguntes damunt allò que havíem estudiat o llegit. I qualche vegada jo també n'hi feia, a ell.

A finals del 1932 em vaig fer voluntari a Infanteria per estar a Ciutat i així poder continuar estudiant. D'aquesta manera ho vaig fer i el 1935 vaig acabar el Batxiller. Aleshores vaig prometre al vicari Torrents que seria mestre d'escola, i ho vaig complir. Vengué, però, la guerra i si no me n'hagués anat de l'exèrcit és molt possible que m'hagués retirat de coronel, com en Toni de "Mianes", perquè érem de la mateixa promoció. Però vaig complir la meua paraula i no me n'penedesc.

Peret

Bonaventura Roca Mayol "Piadós"

Va treballar a Cuba i Argentina, bon músic i regidor a Montuïri en temps de la República

El seu pare era Joan Batista Roca Mas "Miró", jornaler de professió i la seva mare Maria Mayol Miralles "Piadosa". Era el segon de sis germans, Gabriel, Aina, Joan, Margalida i Josep i va néixer l'any 1886. La seva condició de músic li feia presumir de que ell va venir al món l'any de la mort del compositor alemany Richard Wagner.

Va romandre fadrí tota la seva vida vivint amb la seva germana Margalida al n° 1 del carrer del Pou del Rei, a l'altre cap de cantó de la farmàcia vella i a veïnat de cas Cotxer.

Féu el servei militar a Inca, al quarter d'Infanteria i dintre de la banda de música militar. Va estar a Cuba i a l'Argentina durant la dècada dels vint. A Cuba hi estigué poc temps ja que emmalaltí degut a unes febres pròpies de la zona, la febre groga, que l'obligaren a tornar. Mentre que a l'Argentina hi romangué més temps, aproximadament un any i mig, i la fortuna l'acompanyà fins que una crisi econòmica molt forta (1) també el feu retornar.

La seva professió —com era més comú aleshores— no n'era una de concreta, sinó que aglapiava la feina que sortís, fuster, picapedrer, etc., però es podria dir que la seva professió "normal" era la de pagès.

Una de les seves aficions, a part de la lectura, era la música. Formà part de la banda durant quasi bé tota la seva vida encara que no es pogués dir que tenia un instrument fix, tocava el baix, el saxofó, el clarinet, etc.

Políticament era d'idees marcadament republicanes i per tant pertanyia a la Societat Republicana de Montuïri.

Formà part de la candidatura d'Unió Republicana que guanyà per majoria absoluta les eleccions del 12 d'abril de 1931 i fou nomenat segon tinent de batle, just darrera el batle Joan Mas

"Collet" i el primer tinent de batle Guillem Garcias "Mosson" i juntament amb aquests dos integrava la Comissió d'Instrucció Pública.

L'any 1932, any en què se someté a referèndum la creació del nou grup escolar que en l'actualitat té Montuïri, ell intervingué com a orador a la sala de cinema de ca n'Aloi defensant, com ja es pot suposar, l'aixecament de l'edifici. Ell, encara que mancat d'estudis, havia viscut món i tenia plena coneixença del que suposava la ignorància per un poble que volia ser lliure.

Intervingué també amb la creació de la biblioteca municipal. Precisament a una acta municipal es recull una recomanació seva en la qual demanava al consistori que adquirís l'obra "El último pirata del Mediterráneo", llibre que reflexa una crítica molt forta d'un dels més aferrissats opositors polítics dels republicans, el financer Joan March Ordinas. (2)

Una altra proposta seva sobre la compra de llibres didàctics és dona al plenari de dia 6 de març de 1932 en què demana que s'adquirissin exemplars per als centres escolars d'urbanitat. És a dir, de conducta i comportament social correcte.

També, com la majoria dels seus companys, no destacava gaire per mantenir bones relacions amb el clergat local

—molt polititzat per cert a l'època— i donà suport a algun que altre retall a les subvencions municipals per festes religioses.

A una novena de Sant Antoni a l'església a la qual ell assistia, predicava el pare Coll, un dels oradors més proclius al reaccionarisme. Aquest capellà atacà als que perseguïen les monges i els clergues i que també cremaven convents afegint que alguns d'ells es trobaven en aquell moment dintre de l'església per salvar la seva ànima. La majoria de la gent es girà instintivament cap a Bonaventura Roca. Aquest no entrà pus mai a una església.

Una altra anècdota seva respecte a les seves relacions amb els religiosos fou que quan es proclamà la República, el metge de Meià li demanà que anàs a tranquil·litzar les monges de Montuïri. Ell i Josep Miralles Garau "Malherba" així ho feren. Després contava que quan les coses es tornaren en contra seva no va rebre la mateixa atenció per part de les religioses.

Arribat el juliol de 1936, és empresonat a Montuïri. Al contrari que la majoria dels seus companys de consistori i d'alguns membres destacats d'Esquerra Republicana, aconseguí salvar la vida gràcies a la intervenció de Joan Oliver Sastre "es metge de Meià", del qual era molt amic. Encara que no pogué salvar-se del consabut oli de ricí. Fou alliberat relativament prest en comparança a altres republicans.

Evidentment la seva vida social i professional es ressentí de les seves tendències polítiques i com molts altres no pogué eixorar mai dins el món dels que havien vençut.

Morí a Montuïri l'any 1971.

La fotografia és de l'època en què era regidor.

Guillem Mas Miralles

Comunicat

Les notes que es rebin a la redacció de **Bona Pau**, de les quals no s'identifiqui l'autor, no podran ésser publicades.

1) Suposadament devia ser el "crack" del 29.

2) Joan March Ordinas contribuï el econòmicament a les forces que s'aixecaren contra la República el juliol de 1936. Respecte al llibre, aquest no tornà aparèixer fins a la mort de Franco.

Esparteries

Cas Senaller, Ca Mestre Pau, Can Nadal i Ca sa Porrerenca**CAS SENALLER**
(Carrer de Jaume II)

Era l'única que feia anes a les senalles, com explicarem en el número anterior de **Bona Pau**. També s'hi feien graneres d'una canya i un manadet de palmes. El senaller rebia les palmes a feixos i ell les distribuïa en petits manats, convenients per a una granera. La corda amb què fermava les palmes a la canya passava pel forat d'un banc, estratègicament situat i quan havia de fer la passada de corda i ajustar les palmes, girava la canya mentre amb el peu frenava la corda. Assegurava l'operació travant-la amb taquetes. Si la comanaves, també feia graneres més grosses per agranar l'era, de palmes senceres.

CA MESTRE PAU
(Carrer de Jaume II)

Pau Simeon de la Paz, maonès, vingué a Montuïri a muntar una fàbrica de sabatilles a S'Hostal. La fàbrica no acabà de excel·lir i mestre Pau decidí provar millor sort amb una esparteria.

Temps enrere, mestre "Perico", mestre Mateu "Matarino", na Maria "de sa Carn" i na Tonina "Teixidora" havien muntat aquesta fàbrica a sa placeta de Can March (Es Molinar). La duia don Toni Clariana, germà del secretari de l'Ajuntament, i s'hi feien esparteries. Va ésser mestre Pau qui, quan anava malament, la va adquirir i canvià la producció d'esparteries a sabatilles. En un principi la instal·là a S'Hostal quan els carabiners ja l'havien deixat, a principis dels anys 20. Després d'uns anys d'eufòria, que fins i tot donava feina per fer a les cases particulars, mestre Pau la canvià per l'esparteria.

Va vendre molts de parells d'esparteries catalanes amb vetes que es lligaven a la cama o damunt el peu, segons el gust del consumidor. Cap als anys 30 cada parell es venia de 30 a 40 cèntims, o sia que no arribava a mitja pesseta. De la personalitat de mestre Pau, aquesta revista ja se'n féu ressò en el número 500 d'octubre de 1994.

En el carrer des Pujol hi havia l'esparteria de Ca sa Porrerenca, la darrera a Montuïri

CAN NADAL, del carrer Major,
a la posada de Son Moïà

Del propietari, Nadal Simó, ciutadà, casat amb na Maria Bauzá "Rodetes", no en sabem gaire coses. Podem afirmar però, que despatxava a la posada de Son Moïà, del carrer Major i que fou una esparteria que sols va durar uns pocs anys.

CA SA PORRERENCA
de damunt es Pujol

La regentà Joana Riera Gamundí, la qual la va posar l'any 1940, i la traslladà des d'un principi a la seva filla Antònia, la qual es casà amb el petrer Miquel Font Siurana. Aquest matrimoni, ara d'entre 75 i 80 anys, encara recorda aquella "doblada" que feien amb motiu de la festa del dia des Puig, devers mitjan segle. Aleshores tota la joventut del poble anava a ca seva a comprar-se esparteries. I moltes vegades no n'hi havia abastament del número que volien i això que els amos n'adquirien dues dotzenes de cada número, i encara sols en tenien suficients per poc temps. El matrimoni vivia en el pis de damunt -carrer del Pujol nº 28- i obrien a les 6 de matí, diumenges i dies feiners, i no tancaven a cap hora. Durant un bon grapat d'anys fou l'única esparteria de Montuïri, com també ha estat la darrera que ha tancat. Els articles que ells

venien actualment es venen a altres comerços, però no són esparteries.

Els no sols venien esparteries, sinó també molt altre gènere fet d'espart. Anaven a Múrcia i allà compraven 2.000 quilos de corda d'espart i sols els bastaven per un any i mig, ja que en aquell temps venien molts de venciells per lligar garbes i feixos d'herba o de llenya, i encara, a vegades, no n'hi havia abastament. Els portaven amb el tren i amb freqüència, gent que en necessitava i ho sabia, abans d'arribar a ca seva ja els ho havien comprat. També es traslladaven lloctants a comprar-ne.

Igualment despatxaven altres objectes per a l'era, com pales, garbells, forques, paners per figues... utensilis que adquirien de Campanet i havien d'anar allà a comprar-ho en gros, perquè a Mallorca quasi no en feien abastament. Després de la guerra civil tot escassejava.

Alguns anys després d'haver obert l'esparteria també hi posaren carnisseria, i bé que els hi anaven una i altra cosa!

Ambdós negocis els tengueren oberts fins el 1986, que fou quan tancaren per jubilació.

La goma i el plàstic han estat grans enemics de les esparteries i han arribat a desplaçar-les cap a les adrogueries. Un canvi que va costar més a uns que als altres.

Sa veu de sa memòria

Eixarcolar químic

**Ja no es veuen estols de dones que cullin herbes de dins els sembrats
Actualment es maten les herbes esquitxant amb herbicides**

Pels mesos de febrer, març i abril és el temps, primer de cavar les faveres i seguidament arrabassar les males herbes de dins els sembrats.

El cavar les faveres o el que és el mateix eixarcolar, herbatjar o fer herba i que antany arreu pel fora vila es veien talls de jornaleres que ho realitzaven, avui, aquesta tasca s'ha perdut.

Amb l'acabament del mes de febrer s'han acabades les sembres de llegums i cereals, excepte els ciurons que per sembrar-los hi ha temps tot el mes de març fins i tot es poden sembrar ja entrat l'abril.

Acabat el mes de febrer, posat que tot ha romàs sembrat, el camp arreu verdeja i les feines foravileres no precisen massa, per tant no es veuen gaire tractors que llaurin o cultivin. Allò que sí es veuen són tractors enganxats a una bomba d'esquitxar herbicides, els quals es passen per dins els blatars i ordiars esquitxant. Però d'aquells estols de dones collint herba i entrelligant el sembrat, fa estona no se'n veu cap.

Antany, abans de generalitzar-se el matar l'herba per procediments químics, just quan s'havien acabades les sembres es començava a llaurar amb bístia, enganxada a una arada adient per tal que fer, les faveres i a cavar-les. Encara vaig veure com un vell pagès realitzava tal treball, però ara veure llaurar i cavar els sembrats és un cas rar. Acabades de cavar les faveres es passava a eixarcolar els blats i ordi i que durava fins el mes d'abril.

Actualment com que les faveres no permeten la seva recollida amb maquinària se'n sembren poques, així mateix se'n pot veure qualche tros petit, com a d'un quartó o mitja quarterada, però sementers grandets no se'n veuen, allò que sí se sembra és favó, una varietat de fava petita, la qual permet recollir-lo amb recollidora. Per cert enguany -en el moment que escric, és dia 20 de març- aquest llegum du bona marxa, els veus d'un color blau i sà, la brusca que va caure la passada setmana caigué just a punt. Així mateix amb aquests dies de sol i vent a redols comença a ésser un poc eixut i a les hores de més sol es

veuen per terres primes que va un poc musti, però si plou prest, com és d'esperar -potser quan surti aquest escrit a Bona Pau ja ho hagi fet- hi pot haver bona collita d'aquest llegum.

El conrear faves de les varietats grosses, i que un temps passat no gaire llunyà arreu se sembraven, actualment seran poques les que es puguin sembrar. Les que sí se sembren són les bones per menjar tendres i que n'hi ha d'unes quantes classes; calentes, de *mucha miel* i altres.

I com que les faves de la varietat que es diu de mul, contenen molta proteïna, per tant són molt energètiques, tenien molta importància per alimentar les bísties de feina per tenir-les en forma i tenguessin prou força per estirar als ormeigs propis de les feines que havien de realitzar. Es pot dir que les faves eren l'energia necessària per conrear, com pot ésser ara el gas-oil.

Un temps passat, no massa llunyà, s'entrecavava i s'arrabassava l'herba de dins els sembrats; si actualment no es fes amb procediments químics, s'hauria de fer el mateix; de no fer-se, es colliria sempre mala anyada, perquè les males herbes lluiten per sobreviure amb allò que s'ha sembrat i s'alimenten dels mateixos fertilitzants que el pagès ha aportat al terreny. Els vells deien: "les herbes de dins el blat mengen pa i les de dins la vinya beuen vi", per tant és un enemic

Altres temps s'arrabassava l'herba de dins els sembrats. A Son Manera (a la foto) era una de les possessions on les terres estaven ben cuidades

que l'han d'eliminar si nosaltres volem menjar pa i beure vi.

Prest serà Pasqua i la tradició de fer panades i robiols no s'ha perdut i si l'anyada pinta bé es mengen amb més gust i alegria. I com que enguany els sembrats van bé si fa la saó de Setmana Santa. Ja ho diu la dita: "Setmana Santa banyada, anyada assegurada" De ser així celebrarem amb alegria la Resurrecció de Jesucrist.

Sion Nicolau

Restaurant

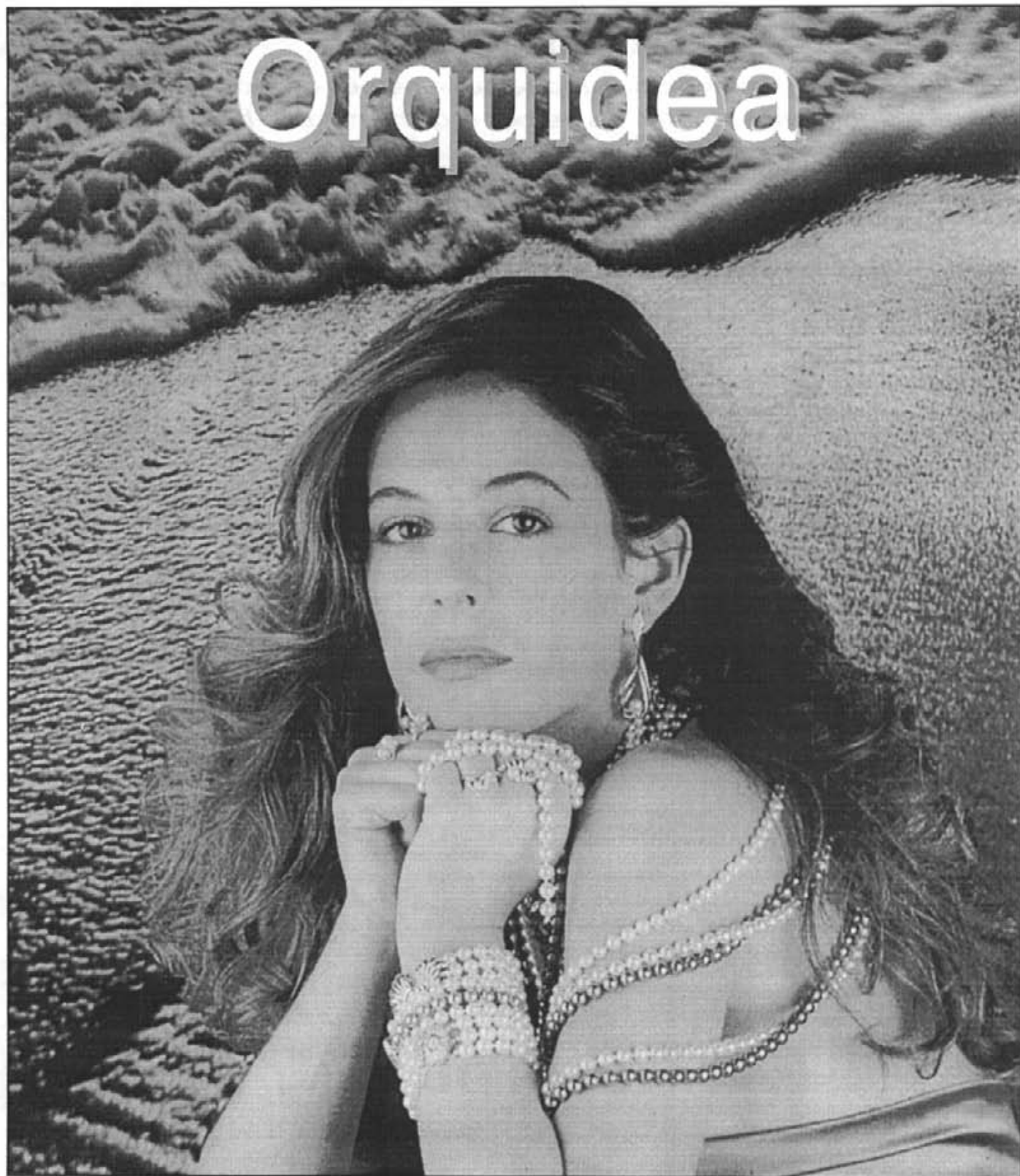
PUIG DE SANT MIQUEL

(Dimarts, tancat)

Cuina mallorquina Forn de llenya

Ctra. de Manacor, km. 31 • Tlf. 64 63 14 • Montuïri

Orquidea

Perlas
Orquidea®

L'equip de minibàsquet, campió de grup

Disputarà la fase final del campionat de Mallorca

Aina Anglada Moll, a la selecció balear de minibàsquet • Dia 7, presentació del Club Ciclista Montuïri

La notícia més rellevant d'aquest passat mes de març ha estat, indubtablement, l'èxit assolit per les nines de minibàsquet femení que s'han proclamat campiones del seu grup després d'una igualada lluita amb el Cide a qui varen superar per golaveratge directe. En aquesta categoria tenim també una altra bona informació. Aina Anglada Moll actuarà amb la Selecció Balear de minibàsquet femení a la fase sector del campionat d'Espanya. L'any passat Violeta Garcia Claramunt va ser seleccionada i, enguany, n'hem tenguda una altra. El club Polisportiu està d'enhorabona. Que segueixi la bona ratxa!

Per altra part, han acabat la competició o primera fase de la lliga altres equips. A una altra pàgina de BONA PAU podeu veure la classificació final dels juvenils i equip de III regional de futbol i de les cadets de bàsquet.

Classificació final

Futbol -Juvenils 1ª Regional

Portocristo	24	18	3	3	85	22	57
Pl. Calvià	24	19	0	5	56	29	57
Binissalem	24	16	3	5	48	27	51
Gènova	24	15	5	4	73	39	50
Independ.	24	16	1	7	79	41	49
G. Artà	24	12	2	10	56	57	38
At.Baleares	24	11	3	10	61	38	36
S.Francesc	24	7	3	14	35	59	24
R. Llull	24	6	4	14	49	69	22
Patronat	24	6	3	15	34	61	21
Montuïri	24	4	6	14	37	57	18
Alaró	24	4	3	17	35	83	15
R. Molinar	24	3	2	19	24	90	11

Classificació final

Mini Bàsquet femení

Montuïri	18	17	1	1007	273
Cide	18	17	1	844	330
Sagrat Cor	18	13	5	509	444
Bons Aires	18	12	6	627	498
Bàsquet Pla	17	10	7	536	457
J. Mariana	17	6	11	363	537
Cruz Coll	18	5	13	355	587
G. Galmés	18	5	13	335	643
Campanet	18	3	15	377	768
C. Pollença	18	1	17	296	724

Club Ciclista

Està previst que ben prest es faci la presentació de la nova etapa del Club Ciclista Montuïri. Hi assistiran els corredors de l'entitat, directiva i premsa, a més a més, d'altres convidats. La junta directiva està encapçalada per Gabriel Cerdà, com a president; Miquel Verd y Llorenç Capellà, vicepresidents i Joan Antoni Payeras, secretari.

Final temporada

El Club Esportiu Montuïri ha convidat a un sopar l'equip de III regional per tal de celebrar el comiat d'una bona temporada en el debut d'aquest conjunt en competició i del qual s'espera hi continuï la propera campanya.

Futbollet iniciació

Són dels més jovenets de la comarca. Per a la majoria d'ells, enguany ha estat la primera vegada que han actuat en una pista. L'animació i -el que és més important, l'aprenentatge i passar-ho bé- mai no han faltat dins l'equip de futbollet iniciació de l'Ampa. Tot i que el resultat poc importen, han guanyat els dos partits contra el Campos i han empatat dins Santa Margalida B a la lliga comarcal escolar de vuit equips i grup B. El diumenge 29 de març feren una festa en Es Dau on jugaren pares i mares fills i filles i, al final, cadascú es va emportar un trofeu com a record de la temporada. Durant el mesos d'abril i maig participaran a les trobades comarcals. Els jugadors de l'equip juvenil del CE Montuïri, Josep Mas i Joan Antoni Ramonell ha format el tàndem tècnic.

Tennis taula i handbol

Un dels tres equips infantils de l'escola s'ha proclamat campió comarcal de tennis taula després de guanyar totes les partides a la fase celebrada en els gimnasos de l'institut de Felanitx.

RESULTATS DEL MES DE MARÇ

I Preferent

Montuïri, 2 - Esporles, 0
Alcúdia, 0 - Montuïri, 3
Montuïri, 4 - Gènova, 2
Badia Cala Millor, 0 - Montuïri, 2
Montuïri, 2 - Xilvar, 1

III regional

Campos, 2 - Montuïri, 1
Montuïri, 3 - Margaritense, 2
(final campionat)

Juvenils

Montuïri, 1 - Gènova, 1
Artà, 4 - Montuïri, 1
Montuïri, 0 - Binissalem, 2
(final campionat)

Cadets

Felanitx, 3 - Montuïri, 3
Montuïri, 2 - Barracar, 0
Margaritense, 3 - Montuïri, 3
Montuïri, 3 - Porreres, 1
Cala d'Or, 7 - Montuïri, 1

Infantils

Montuïri, 3 - Porreres, 0
Santanyí, 0 - Montuïri, 6
Montuïri, 6 - Barracar, 1
Cardassar, 4 - Montuïri, 1

Alevins

Montuïri, 3 - Espanya, 0
Algaida, 4 - Montuïri, 0
Montuïri, 0 - Barracar, 1
At Manacor, 2 - Montuïri, 1
Montuïri, 2 - Escolar, 3

Benjamins futbol

7Algaida, 7 - Montuïri, 1
Montuïri, 1 - Cala d'Or, 5
Montuïri, 1 - Espanya, 10
Espanya At, 3 - Montuïri, 4
Montuïri, 5 - Campos, 5

Futbol-7 empreses

Restaurant Múnper, 6 - Sant Marçal, 2
Restaurant Múnper, 9 - Rafal Nou, 3
Sportworld, 1 - Restaurant Múnper, 4

Bàsquet sènior (playoff)

Binissalem, 48 - Montuïri, 44
Montuïri, 38 - Son Carrió, 47
Avata, 44 - Montuïri, 58

Bàsquet cadet

Montuïri, 84 - Campanet, 11
Santanyí, 43 - Montuïri, 32 (final lliga)
Soledat, 39 - Montuïri, 41 (playoff)
Montuïri, 70 - Binissalem, 47
Ara participen en el playoff.

Bàsquet infantil

Cala d'Or, 26 - Montuïri, 58
Montuïri, 29 - Pollença B, 7
M. Guillem Galmés, 37 - Montuïri, 33
Montuïri, 37 - Bons Aires, 36
Perles Manacor, 74 - Montuïri, 37

Minibàsquet

Montuïri, 67 - Pla de na Tesa, 22
Cide, 35 - Montuïri, 40
Montuïri, 65 - Guillem Galmés, 9
Bons Aires, 26 - Montuïri, 36

Darío Fernández Font, entrenador de l'equip de I preferent

"Són uns jugadors guanyadors, tenen molta casta. Si volen, poden ascendir de categoria"

"Si hi ha un equip contra el qual ningú no vol enfrontar-se, aquest és el Montuïri"

Darío Fernández ha agafat l'equip de I preferent quan la temporada ja estava avançada. Va substituir l'anterior mís-ter, Fernando Asensi, qui havia presentat la dimissió.

Va començar la seva vida esportiva com a juvenil en "un club que ja no existeix". Va passar a l'Atlètic Balears, on va estar un any com a juvenil i dos a II divisió A. Va fitxar per l'Andratx, Vilafranca, Sant Joan i va acabar la seva etapa com a jugador a Ses Salines de III divisió. En qualitat de preparador, ha dirigit el Mallorca juvenil, Cide juvenil, Vilafranca, Montuïri, Ses Salines, les seleccions balears cadet i juvenil. Actualment també es fa càrrec de la Selecció Balear sub-18. Compagina, per tant, dues tasques, aquesta darrera i la del Montuïri.

"Sempre he estat un entrenador que, quan no he tengut temps, he deixat aquesta feina. Ara bé, aquests períodes sense entrenar et deixen veure el que fan els altres. Per tant, consider que una momentània inactivitat esdevé un factor positiu perquè aprens molt i veus les novetats que es produeixen dins el món del futbol en temes tàctics, que cada any canvien. Mentrestant, si duus un equip has de posar esment que vagi bé i no pots dedicar-te al que he dit abans", comenta aquest mís-ter de cinquanta anys que ha assolit com a repte pujar el Montuïri a III divisió.

- Parlem, en primer lloc, dels teus jugadors?

Són uns jugadors "guanyadors", tenen molta casta, característica que, de vegades, ens perjudica. La seva forma de ser és molt particular. Cal ser fort psicològicament per dur l'equip. O sigui, que d'alguna manera, el caràcter del conjunt, estic parlant de tots els jugadors, et pot arrossegar. Crec, en aquest sentit, que allò que és manco important, és l'esquema que puguin presentar damunt el terreny de joc. És decisiva la disciplina que puguin imposar al grup, una disciplina força especial, cal ser dur, però que ells no se'n adonin; has de posar ordre, sense que ells es "desmandin"

i quan ho fan, has d'actuar de forma que tothom sàpiga que tu ets conscient de la nova situació creada. De vegades, la "guanyera" els va perdre la compostura i això és dolent. A poc a poc, ells canvien i, al final, es veuen els resultats que és el que compta de veritat.

- Com és l'ambient que has trobat dins l'equip?

Crec que ningú no es pot veure i que s'estimen amb bogeria. Amb això vull dir que en un moment donat al mig del camp es diran el nom del porc, però quan ha acabat l'encontre i es troben dins els vestidors, tothom s'aferra i no ha passat res.

- Quins jugadors coneixies abans de venir a Montuïri?

Pràcticament, tots perquè molts dels montuïrers eren juvenils quan jo vaig venir l'altra vegada. M'estic referint a Jaume Alcover, Joan Martorell, Mateu Gomila, Rafel Alcover ... Només coneixia "de vista", per haver-los vist jugar, En Munar, En Baltasar ... Els de Palma havien estat amb mi a la Selecció: Juanra, Àlex, Pardo ... L'únic del qual només tenia referències era Israel.

- Ara que ja saps de quin punt es calcen, què esperes d'ells?

Que no em fallin. L'altre dia els vaig dir: "Per a nosaltres comença la lliga ara, encara que anem a dos punts del segon". Els vaig explicar la duresa del ca-

lendar que ens espera: Gènova, Soledat, Espanya ... Necessit tota la plantilla i, també, algun de III regional perquè el sistema de disciplina que portam a terme representa que qui falla, no juga. Per tant, si aquests són elements fonamentals dins l'estructura, tot el cos ho nota, se'n ressent. Una altra cosa serà el lloc on acabem, tant pot ser el primer com el setè.

- Com s'explica que el mateix equip aconseguís resultats tan diferents com la derrota per 3-0 dins Son Roca o la Victòria per 5-1 davant la Unió?

Crec que no m'equivocaré. Quan vaig arribar, teníem la pressió de voler quedar dins els sets primers, posicions que ens donen dret a disputar al lligueta d'ascens a III divisió. A partir d'aquí, jugaven "agarrotats", aquest fenomen ha fugit i en alguns partits hem actuat massa relaxats. Aleshores, es perdía la compostura -psicològica i tàctica-, i també, les posicions damunt el terreny de joc. En un moment donat, un jugador pot fer un comentari i desbaratar tot l'equip. Quan volen guanyar pel seu compte, és quan perdem i això és culpa de tots.

- Ascendirem a III divisió?

Estic convençut que a un equip al qual ningú no vol enfrontar-se és el Montuïri. He xerrat amb entrenadors que fins ara ens han anat davant i tothom està pensant en la lligueta, però ningú pensa que no pot agafar el Gènova i jo crec que nosaltres sí, que el podem agafar. Poden viatjar en alguna jornada i han de venir aquí a es Revolt. Encara hi ha molts de punts per disputar. Classificar-nos?, ens classificarem. Què farem a la lligueta?, si els jugadors volen, poden ascendir.

- Quina descripció faries del futbol montuïrer, en general, des del equip base fins als grans?

És una entitat que ha tengut molta cura del futbol base. Ara s'està recollint el fruit d'aquesta tasca. Més de la meitat són de Montuïri i .. tens un equipasso!

- Com veus el nivell de joc de la categoria de I Preferent?

- Prou igualat. Es juga amb una forma que pretén només el resultat, sense practicar futbol. Qui n'ha fet, l'hem derrotat. El que passa és qui existeix molta lluita pels set primers llocs i pels llocs de baix. L'equilibri de la competició resta qualitat. Si només es classificassin els tres o quatre primers, a la millor, hi hauria més vistositat i manco cokes i "papparres". A mi no m'agrada aquesta categoria prefereix que es jugui molt a futbol i que es toqui la pilota i "si la toques, t'afaiten".

- Quants d'anys has estat seleccionador balear i a quines categories?

- Ara vaig pel cinquè, dos anys amb la sub-15, dos amb la sub-17 i ara amb la sub-18.

- Podries establir una comparació entre el futbol balear i el de les altres comunitats autònomes?

- No té res a veure. Les altres comunitats, i no estic generalitzant, parl de comunitats tan importants com la catalana, la madrilena, la cantàbrica, l'asturiana, la castellana ... Molts juvenils d'aquests llocs ja són semiprofessionals i s'alineen a II divisió. Gaudeixen d'una infraestructura que els cuida moltíssim, com passa, per exemple a Gijón i Santander. Possiblement no els paguen, però els compensen amb estudis, educació o vivendes ... Aquí som més aficionats. Els clubs, excepte el Mallorca, no tenen potència econòmica i el Mallorca, el que fa, és collir tots els bons que ja d'alevis vénen a la selecció. Ja els caça de petits. Es queda amb tots els qui interessen. El altres clubs s'han de repartir la resta.

- Quins eren els mecanismes que utilitzaves per arribar a fer la triadella dels seleccionats balears?

- Compt amb la referència de quatre anys d'experiència. Els cadets, lògicament, van pujant, Segues les seleccions de totes les categories. Quan arriben a la sub-18, que és la meua, ja sé amb quin equip i divisió militen. La majoria dels meus estan a III divisió o I preferent.

- De quin partit o partits guardes millor record en qualitat de seleccionador?

- Si vols que et digui la veritat, la meua trajectòria com a seleccionador va ser un poc lenta, o sigui no vaig guanyar massa partits. Record perfectament el campionat que férem a Canàries. Teníem una bona selecció sub-15 on hi havia Àlex i Pardo. Encara que no ens classificàssim, no obli-

daré mai l'excel·lent partit contra la selecció amfitriona, vaig gaudir de debò del joc balear.

- Quins jugadors de Balears tenen bones possibilitats de futur?

- Crec que només hi ha En Robles, en Xisco Muñoz del Mallorca i en Suau. Aquests tres han estat internacionals. No et parl d'En Silvano perquè ha quedat estancat. S'haurà d'espavilar per tornar a defensar els colors d'Espanya.

- Quan acabam cada xerrada, en agrada demanar a l'entrevistat que ens conti alguna anècdota relacionada amb la seva vida com a entrenador o futbolista, suposam que amb els anys

que et dediques al món de l'esport en tindràs més d'un per fer conèixer als lectors de Bona Pau.

- Encara estava en el Vilafranca i vàrem anar a Sant Joan. En un moment del partit vaig perdre els nervis i el públic em va donar un ensurt de mort. Vaig haver de córrer la costa del camp de futbol per avall. Tanta sort que em vengueren a ajudar, perquè si no, ara seria mort.

- Alguna cosa més?

- Només afirmar que l'equip està bé i que el poble pot confiar amb aquests al·lots. Hi ha un bon equip i la majoria són de la vila.

Joan A. Payeras Ramonell

OMEGA

Cindy Crawford's choice

★
New Constellation

WORLD SERVICE
OMEGA
ORGANIZATION

Ω
OMEGA
The sign of excellence

Joyeria Fermin

Nicolau Llobera Riera, preparador dels alevins

"La meua tasca com a entrenador m'ha servit per integrar-me amb la gent del poble"

Nicolau Llobera Riera és de Palma, però fa un any que viu a Montuïri. Té 62 anys. Va néixer el dia 7 de maig de 1936. Va haver-se de treure el títol d'iniciació perquè la Federació així ho exigia per poder dirigir equips de futbol base.

Ha treballat en diferents professions. Va començar com a mestre d'escola. Havia mort Pere Capellà i el director el va elegir per fer classe perquè estudiava magisteri. Va exercir dos anys. Ha treballat com a camioner, picapedrer i, actualment, fa feina a un magatzem del Pont d'Inca.

Com a jugador, es va iniciar en el carrer: "En aquells temps, no hi havia equips organitzats", puntualitza. Als quinze anys va debutar amb el Mallorca on va romandre tres anys de juvenil i dos, a categoria superior. Més tard, va fitxar amb el Porreres, Espanya i Andratx a III divisió.

Com a entrenador, va començar a l'equip palmès de l'Arenes de categoria regional. Va continuar amb el Patronat (a 1972 es varen proclamar campió juvenil de Mallorca i de Balears i jugaren una eliminatòria contra el Damm de Barcelona). Seguidament, dirigí diferents clubs fins a arribar al Sant Gaietà de futbol sala, equip que es va proclamar campió de Mallorca. Va passar al Beta, tornà al Patronat i, actualment, és a Montuïri.

- Quin és el millor record de la vostra vida esportiva?

Nicolau Llobera prepara l'equip aleví de nins

- Vaig tenir una gran alegria quan vaig jugar per primera vegada damunt gespa en "Es Fort". Guanyàrem per 7-2 i vaig marcar dos gols com a davanter centre.

- I el pitjor?

- Una lesió de menisc que vaig sofrir amb el Mallorca de regional. Vaig estar un any sense trepitjar cap camp.

- Com va ser que venguéreu a entrenar el Montuïri aleví?

- Fa un any que visc a Montuïri. Coneixia en Pep Sampol de quan jo es-

tava en el Porreres, i Biel Sampol de quan jo preparava el Patronat i, també, en Tomeu Nicolau "Llegat". Va ser a través d'ells que em vaig posar en contacte amb el club per dirigir algun equip i m'oferiren els alevins. Això m'ha servit per integrar-me dins el poble. A més a més, no podia estar sense ensenyar a jugar a futbol a al·lots, baldament tenguí l'edat que tenguí.

- Podríeu fer una anàlisi de la temporada?

- No ha estat molt bona i estic una mi-

Classificació final Futbol III regional

C. Picafort	20	15	4	1	63	15	49
Campos	20	15	0	5	61	28	45
S. Cladera	20	12	4	4	51	22	40
Cala D'or	20	8	7	5	51	41	31
Montuïri	20	9	3	8	54	39	30
Margariten.	20	7	7	6	37	35	28
Lloret	19	6	4	9	36	46	22
J.C.Picafort	19	6	3	10	28	45	21
Alqueria	20	3	7	10	26	56	16
Ariany	20	3	5	12	27	49	14
Peguera	20	0	6	14	23	81	6

música bar

Ca Na Poeta

Carrer Major núm. 7 • Telf. 64 65 29 • Montuïri

El preparador considera que per als alevins a un camp gran no hi ha equip, però a futbol-7 no perdrien cap partit

ca decebut perquè m'agrada ensenyar i alguns nins de l'equip -per no dir la gran majoria- no "van d'aprendre", només els interessa jugar. En els entrenaments no han complert com a mi m'hagués agradat. He intentat ensenyar tot el que he pogut. Hi ha hagut partits que hem jugat bé i hem perdut. A altres partits, l'equip ha actuat malament i ha perdut i, després, ha vengut la insatisfacció pel joc. Per altra part, el fet de ser pocs jugadors, impedeix aplicar segons quines mesures als qui no es porten bé i, per exemple, no pots deixar de convocar-los perquè tens la plantilla molt justa.

- Com veis aquestes promeses del futbol montuïrer?

- En el meu equip, dos nins poden ser bons jugadors. N'hi ha dos o tres més que si s'afiquen dins el cap que volen ser futbolistes, ho podran ser. Crec, però, que no tenen dedicació a l'esport perquè, per exemple, els al-lots que pre-

parava a Palma veien futbol en directe o per televisió i, aquí, no hi ha cap al-lot que faci això. Quan hi ha un partit, en lloc de mirar i aprendre, prefereixen fer futbolins o jugar pel seu compte.

- Què esperàveu de l'equip?

- No gaire. Juguen per jugar. En un moment determinat volia renunciar, però em va guanyar l'afició que tenc per entrenar aquests nins. Fora del camp són boníssims al-lots que amb mi fan bromes; però dins el camp, quan vols que facin alguna cosa, si els pega bé la fan i si no, no la fan i això no són formes d'entrenar.

- Sabem que vós anau moltes vegades a veure els altres equips, quina opinió teniu de cadascun d'ells?

- Benjamins: Ara van millor que a principis de temporada, els havien haver d'agafat més prest per ensenyar-los a jugar. Alevins: A un camp gran, no hi ha equip; però a futbol-7 no perdriem partits. Infantils: Han tengut bones actuacions, en front d'altres dolentes. Cadets: Ha passat el mateix; de vegades, tot i dominar la situació, ha sortit derrotats i, en altres casos, els contraris han estat molt superiors i, en aquest cas, poc es pot fer. Juvenils: El canvi de mïster ha influït, abans jugaven de mala gana. A falta d'una jornada, encara crec que poden salvar la categoria. III regional: Són un grup d'amics que tenen l'al·licient de guanyar; es nota que alguns d'ells saben de futbol i han estat jugadors. I Preferent: Un bon conjunt amb element molt vàlids, almenys per a aquesta categoria. Val més anar els primers a

Preferent que darrers a III divisió. Si van malament a una categoria superior, la gent es desanima; per tant, més val quedar a Preferent.

- Podríeu contar-nos alguna anècdota?

- Fa referència a l'època quan jugava amb el Porreres amb Pep Sampol com a mïster. Vàrem tenir una prima de l'Atlètic Balears de mil cinc-centes pessetes per derrotar el Constància. Ens va anar molt bé, perquè, aleshores, tenia un contracte de cinc-centes pessetes mensuals, no cobràvem des del desembre i així, gairebé, varen liquidar els deutes.

- Voleu afegir alguna cosa més?

- No, només remarcar que estic molt agraït a la gent del futbol perquè mai no s'han oposat a la meua tasca ni persona. El president, Joan Pocoví, ha estat una bella persona per a mi. Un que també m'ha ajudat és Sebastià Alcover. I a tu, gràcies per l'entrevista.

Joan Antoni Payeras

Cassificació final Bàsquet Cadet Femení

1. Molinar	16	16	0	776	446
2. G. Galmés	16	12	4	717	463
3. Pollença	16	11	5	705	563
4. Montuïri	15	11	5	665	485
5. Avante	16	8	8	678	518
6. Milar	15	7	8	567	490
7. Campanet	16	3	13	434	748
8. M. Alberta	16	3	13	506	746
9. Selva	16	0	16	375	954

Perquè les grans decisions...

es prenen
a casa

PRÉSTEC
HIPOTECARI
Vivenda

"SA
NOS
TRA"

CAIXA DE BALEARS

Gent de
caixa

Seguridad y Limpiezas, S.A.

Gremio de Albañiles, 14

Tlfs. 29 50 92 - 29 50 66 - 20 63 11
Pol. Son Castelló 07009 Palma de Mallorca

Retaule de Sant Pere

Fase final dins els 750 aniversari de la Parròquia

Entram ja dins l'última fase de la restauració del bell retaule de Sant Pere. Fins a final de març es duen gastades 3.532.720 pessetes. Hem rebut aportacions per un total de 1.368.000 pessetes. Hi ha una diferència de 2.164.720 pessetes i encara queden les tres darreres taules per restaurar. Es proposa per enguany, que la nostra parròquia compleix els seus 750 anys de vida, deixar enllestit i col·locat el retaule. Per aquest motiu demanem la sensibilitat i la col·laboració dels montuïers, com també la de les entitats locals (Ajuntament, bancs, caixes, comerços, etc.) per fer efectiu aquesta obra d'art única dins Mallorca.

Les col·lectes dels dies dels Rams, Pasqua i dia del Puig es destinaran exclusivament al retaule de Sant Pere.

Esperant la col·laboració de tots, rebeu les gràcies per endavant.

Curset prematrimonial

El proper dia 20 d'abril comença el curset per a la preparació del sagrament del matrimoni. Tindrà lloc a la rectoria de Sant Joan a les 21'30 h. Pregam a totes aquelles parelles que pensin contreure matrimoni dins aquest any que us poseu en contacte.

Unció de malalts

El proper diumenge, dia 26 d'abril, en una cerimònia especial, a la missa de les 12 h. s'administrarà la unció del sagrament dels malalts a les persones majors de 75 anys.

Diada Diocesana a Lluç Amb motiu del 750 aniversari

El diumenge, dia 3 de maig, a les 11 h. a l'acollida de Lluç hi haurà la celebració Diocesana del 750 aniversari del reconeixement canònic de les 35 parròquies mallorquines que quedaren inscrites a la bul·la del Papa Innocenci IV. Entre elles (com ja publicarem el passat genr) hi ha la nostra. Per aquest motiu la nostra parròquia pujarà a Lluç per celebrar-ho conjuntament amb les altres. Posarem un servei d'autocar per anar-hi plegats. Se suprimirà la missa de les 12.

Així estava d'encisadora la Casa Santa l'any passat a la nostra parròquia

Col·lecta del seminari

A la col·lecta del dia del Seminari que celebrarem el passat 22 de març es recolliren 62.590 pts. Gràcies per la vostra generosa col·laboració.

Mes de Maria al Puig

Durant tots els diumenges del mes de maig a les 19'30 h. se celebrarà el mes de Maria al Puig de Sant Miquel. A continuació hi haurà missa dominical

Programa de Setmana Santa i Pasqua de 1998

5 d'abril: Diumenge de Rams

A les 11.-Benedicció dels rams a la Creu de ca ses Monges. Processó litúrgica dels rams. Lectura de la Passió. Eucaristia.

6 d'abril: Celebració de la Reconciliació

A les 21.- Preparació per a la Setmana Santa i Pasqua amb el sagrament de la penitència.

8 d'abril: Dimecres Sant

A les 19'30.- Missa Carismal a la Seu presidida pel Sr. Bisbe.

9 d'abril: Dijous Sant

A les 20.-Eucaristia i Darrer Sopar de Jesús. Lavatori. Processó. Vella de pregària davant la "Casa Santa".

10 d'abril: Divendres Sant

A les 20.-Celebració litúrgica de la mort del Senyor. Lectura de la Passió. Pregària Universal. Adoració de la Creu. Davallament i processó.

11 d'abril: Solemne Vigília Pasqual

A les 21.- Benedicció de foc nou. Ciri Pasqual. Pregó de Pasqua. La Paraula de Déu. Proclamació de la Resurrecció. Les aigües noves. Renovació del nostre baptisme. Eucaristia Pasqual.

12 d'abril: Diumenge de Resurrecció

A les 10'30. Processó de l'Encontre i Eucaristia solemne de Pasqua.

13 d'abril: 2ª festa de Pasqua

A les 21.- Ofici solemne de Pasqua.

14 d'abril: Festa des Puig i 750 aniversari de la nostra Parròquia

A les 9.- Concentració a Plaça i partida a peu cap al puig de Sant Miquel.

A les 11.- Celebració Eucarística de la tercera festa de Pasqua, que enguany coincideix amb el 750 aniversari de l'elecció de la nostra parròquia. Presidirà i predicarà Mn. Bartomeu Moll Ribas en el Santuari de la Mare de Déu de la Bona Pau. En acabar l'Eucaristia, a la plaça del puig, ball de bot amb la banda de música i festa a voler.

Molts d'anys i dels bons!

Pluviòmetre

Març de 1998

Dia 12..... 11'0 litres m2
 " 29..... 0'4 " "
 Total..... 11'4 " "

Apotecaries

5 abril	Petra	26 abril	Vilafranca
12 "	Porreres	3 maig	Ariany
19 "	St. Joan.		

Temps passat

10 anys enrere

Abril de 1988

Inauguració del "Local Jove"

El dia de la festa d'Es Puig, dia 5 d'abril de 1988, sota la presidència del Director General de la Joventut, Sebastià Roig, es va inaugurar el "Local Jove"; si bé des del 8 de desembre de 1985 ja funcionava formant part del pla d'instal·lacions esportives de la CAIB.

Mort de l'amo en Joan "Niu"

El qui havia estat molts d'anys flabioler, Joan Grimalt Pocoví "Niu", moria dia 14 d'abril de 1988. A l'enterrament el flabioler Antoni "Rei" sonà a l'oferta i el cossiers, a plaça, davant el baül, ballaren "Flor de Murta".

25 anys enrere

Abril de 1973

El CD Montuïri, a Barcelona

Després d'uns brillants èxits esportius i a fi de premiar els jugadors del Montuïri, el darrer dissabte d'abril de 1973 es traslladaren a Barcelona juntament amb una trentena d'aficionats. El dissabte vespre, allà presenciaren el Barcelona-At. Madrid i el diumenge, unes carreres automobilístiques en el parc de Montjuïc.

50 anys enrere

Abril de 1948

Toc de queda

L'Ajuntament va acordar per unanimitat que es recordàs a l'escolà, aleshores Sion Fiol Pocoví, l'obligació que tenia de tocar la queda cada dia, ja que per això rebia una gratificació.

100 anys enrere

Abril de 1898

Abonament d'una estada als banys de Campos

En aquell temps molta gent anava a reposar la salut als banys de Campos. I l'Ajuntament, a l'abril de 1898 va abonar, com era costum, l'import de l'estada allà d'una monja del Convent de Montuïri.

Demografia

Març de 1998

Naixements

Dia 15.- Miquel Cardell Hermàndez, fill de Francesc i Begoña.

Defuncions

Dia 4.- Jaume Nicolau Servera "Vollandi", viudo de 97 anys.

Dia 22.- Margalida Clar Sastre "Mestret", viuda de 87 anys.

Dia 29.- Catalina Garcias Martorell "Garcies", viuda de 86 anys.

Guinar en casa

Coca d'aigua

Ingredients

250 gm. farina de força
 300 gm. de sucre
 4 ous, pujats els blancs
 1 tassó d'aigua
 1 paquet llevadura "Canario"

Elaboració

Remanar els vermells dels ous una bona estona, tot sols. Afegir el sucre i es remena molt de temps. Posar-hi l'aigua i meclar-ho, ben mesclat, amb la farina. Pujar els blancs a punt de neu. Posar la llevadura amb els vermells i la resta. Meclar les dues pastes anant ben alerta que no es baixin els blancs.

Magalida Roca Miralles "Mulinera"

Gloses

Als homes de la matança

A'ts homos de sa matança,
 de Mateus n'hi conec dos
 i els he fet moltes cançons;
 per glosar amb ells no me cansa;
 n'és s'homo de confiança,
 ja fa temps, en Mateu "Coix";
 bons al·lots ho són tots dos,
 jo hi tenc una recordança,
 sé que n'està tot gojós,
 d'ell, l'amo de sa matança;
 amb una bondat tan franca
 que conserva en Mateu "Coix";
 dos anys de conèixer-los
 ja els he agafat confiança.

En els graons

M'agrada molt fer cançons,
 sempre cant ses fetes meves;
 estan molt bé aqueixes pedres
 que han posat en es Graons;
 senten repicar tacons
 a dones montuïreres;
 tan per mig com ses voreres
 hi havia molts de turons
 i en davallar ets escalons
 posaven mà a ses voreres
 per no anar de rodolons
 ni mostrar ses trobigueres,
 que els sap greu a ses famelles,
 tant ses joves com ses velles
 que les vegin es calçons.

Amador Font

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

BIGUES - BLOCS - RAJOLES - AÏLLAMENTS
 TRANSPORT PROPI - PINTURES - XEMENEIES
 DISSABTES MATÍ OBERT

Crta. Montuïri - Porreres, Km. 1

Tlf. 64 66 95

MONTUÏRI

L'Ajuntament de Montuïri, la Correduria d'Assegurances Gomila i la revista Bona Pau convoquen un concurs públic per a la concessió dels Premis Literaris

VII Concurs Conte Curt Sant Bartomeu i III Concurs Juvenil

Premis per al VII Concurs

- a) Un primer premi de 120.000 pessetes patrocinat per la Correduria d'Assegurances Gomila.
- b) Un segon premi de 75.000 pessetes donat per l'Ajuntament de Montuïri.
- c) Un tercer premi de 50.000 pessetes també donat per l'Ajuntament de Montuïri.

Premis per al III Concurs Juvenil

- d) 1^a, 30.000 pessetes; 2^a, 20.000 pessetes; 3^a, 10.000 pessetes, donats per l'Ajuntament de Montuïri.

Bases generals

1.- Les obres guanyadores dels premis passaran a ser propietat de l'Ajuntament de Montuïri. Les entitats convocants es reserven el dret de publicar-les.

2.- El tema per a concórrer a aquests premis literaris serà el d'un conte curt.

3.- Cada autor o autors sols podran presentar una obra, que haurà d'esser original, inèdita i escrita en llengua catalana.

4.- Els originals, per quintuplicat, s'hauran de presentar en folis escrits a màquina o ordinador, a doble espai i per una sola cara, figurant al principi o a la coberta el títol de l'obra, la qual tindrà una extensió que oscil·larà entre cinc i deu folis. Se signaran en pseudònim, tenint en compte la base 6^a.

5.- L'obra haurà de tenir entrada abans de les 14 hores del dia 24 de juliol de 1998 a les oficines de l'Ajuntament de Montuïri, fent constar que és per al **Concurs Conte Curt Sant Bartomeu 1998**, o, en el seu cas, si és per al concurs juvenil. Plaça Major, 1 - 07230 Montuïri. L'autor podrà demanar un justificant d'entrada de la seva obra.

6.- En un sobre petit, a part, tancat i adherit a l'obra literària, s'inclourà un escrit amb el nom, adreça, localitat, DNI, edat, professió i telèfon. A l'exterior figurarà el títol de l'obra presentada i el lema o pseudònim que identifiqi l'autor del treball.

7.- El jurat podrà deixar desert algun o tots els premis.

8.- El veredict del jurat es farà públic dia 15 d'agost de 1998 a les 22 hores a continuació del pregó de festes. I tot seguit hi haurà el lliurament de premis.

9.- La participació en aquest concurs implica l'acceptació de les presents bases. Les decisions i interpretacions del jurat seran inapel·lables.

10.- Un exemplar de les obres presentades a aquest concurs i que no hagi estat premiat, podrà esser retirat per l'autor a partir de l'endemà del veredict del jurat i dins un termini de tres mesos, transcorreguts els quals no es respondrà de la seva conservació.

11.- La participació al Concurs Juvenil està reservada a joves empadronats a Montuïri, menors de 25 anys.

Montuïri, abril de 1998

III Beca d'Investigació

*Convocada per BONA PAU
i dotada amb 100.000 pessetes*

Enguany la revista **Bona Pau** convoca la "III Beca d'Investigació Sant Bartomeu de Montuïri" dotada amb 100.000 pessetes donades per l'Ajuntament, i un accésit de llibres i vídeos valorat també amb 100.000 pessetes, donat per "Sa Nostra", amb l'objecte de col·laborar en la recerca científica i investigacions, les quals s'hauran d'ajustar a alguna o algunes de les següent àrees:

a) Història Local, b) Llengua, toponímia, onomàstica, c) Cultura popular, d) Medi natural i patrimoni històric-artístic.

Per fer el seguiment de la investigació es nomenarà una comissió que establirà les pautes a seguir durant tot el procés.

Bases

1.- Tots els treballs, que s'hauran de presentar redactats en llengua catalana, hauran d'estar centrats obligatòriament en algun aspecte específic del municipi de Montuïri.

2.- El termini de la investigació finalitzarà el 14 d'agost de 1999.

3.- Els interessats demanaran la seva participació mitjançant una sol·licitud de dita beca, a la qual s'hi farà constar nom, DNI, naixement (lloc i data), adreça, telèfon i s'hi inclourà a) curriculum vitae, b) projecte d'investigació, d) fotocòpia del DNI, e) altres mèrits, i serà dirigida al director de la revista **Bona Pau** de Montuïri i s'entregarà a les oficines de l'Ajuntament de Montuïri (Pl. Major, 1) CP 07230.

4.- Una vegada haver rebuda la beca, el treball serà propietat de la revista **Bona Pau** i romandrà a disposició de l'Ajuntament, la qual disposarà en exclusiva dels drets d'edició durant els tres primers anys, a partir del lliurament de dita beca.

5.- El termini de presentació de projectes d'investigació finalitzarà a les 14 hores del dia 24 de juliol de 1998.

6.- El projecte guanyador es farà públic el 15 d'agost de 1998 en el mateix acte d'entrega de premis del concurs de conte curt.

7.- La revista **Bona Pau** resoldrà qualsevol aspecte no contemplat en les precedents bases.